

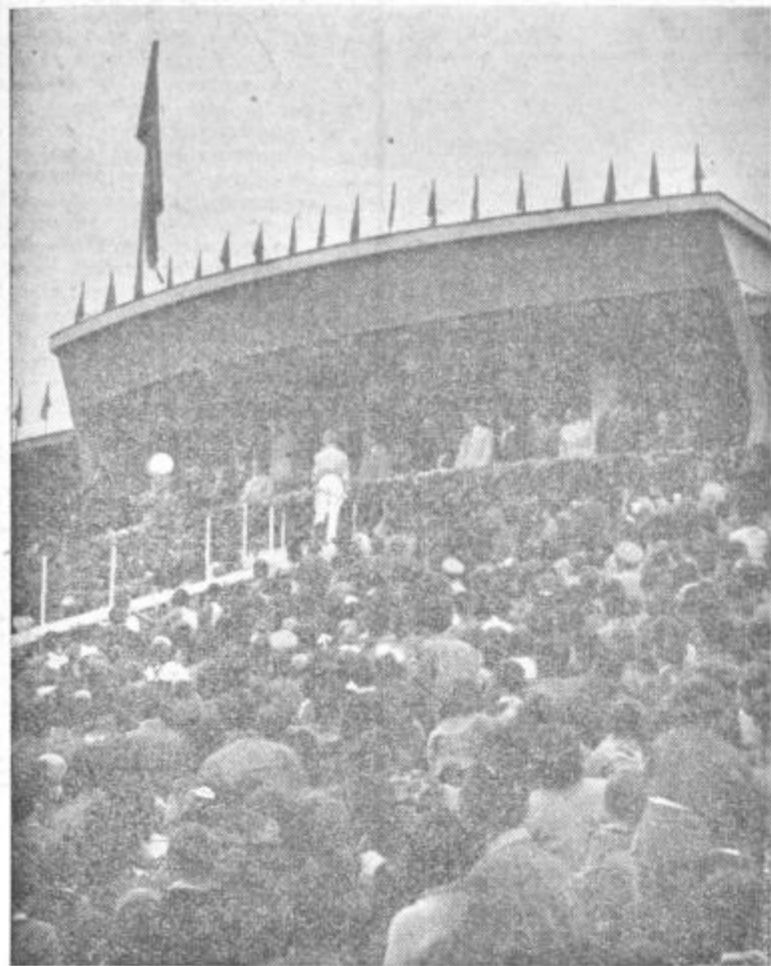
to celjski

CELJE, 29. MAJA 1959
Leto X., Stev. 21

LIST IZDAJA IN TISKA CASOPISNO PODETJE »CELJSKI TISK«
DIREKTOR IVAN MELIK-GOJMIR

UREJUJE UREDNIŠKI ODBOR
ODGOVORNI UREDNIK TONE MASLO

UREDNIŠTVO IN UPRAVA: CELJE, TITOV TRG 3 — POSTNI PREDAL 16 — TELEFON UREDNIŠTVA 24-25, UPRAVE IN OGLASNEGA ODDELKA 25-25 — TEKOCI RACUN PRI KOMUNALNI BANKI CELJE 603-70-1-665 — IZHAJA OB PETKIH — LETNA NAROCNINA 500, POLLETNA 250, ČETRTLETNA 125 DIN — POSAMEZNA STEVILKA 15 DIN ROKOPISOV NE VRACAMO

Mogočne manifestacije ob rojstnem dnevu predsednika Tita

V ponedeljek je vsa domovina čestitala svojemu največjemu sinu in voditelju. V Beogradu, kamor je ta dan prispela štafeta s pozdravi iz skrajnih kotičkov naše domovine, se je svečanost spremenila v veličastno manifestacijo. Nastop članov »Partizana«, pionirjev in mláček, parada mladih športnikov, stotisočliva množica, vse je bilo s pogledi uprto na tribuno, kjer je predsednik Tito pričakoval štafeto palico.

Štafeto palico s pozdravi in čestitkami ob 67. rojstnem dnevu je predsedniku izročila mlada Celjanka Stanka Goriškova, mladinska aktivistka in članica Zveze komunistov iz Cinkarne. Njen glas se je tresel, ko je v zbranih besedah v imenu jugoslovanske mladine posredovala ljubljenu predsedniku obljubo jugoslovanske mladine, da bo estala zvesti naslednik borbe in slavne poti naše Partije in SKOJ. Svoje čestitke je končala s besedami:

— Naj ti bo srečen rojstni dan in dolgo življenje, ljubljeni tovariš Tito! —

Množica je burno pozdravila predsednika in mu vzklikala k rojstnemu dnevu. Ističasno pa je na stotisoče ljudi po vsej domovini poslušalo radijski prenos svečanosti, hkrati pa so v Beograd prihajale delegacije iz vseh krajev, iz inozemstva pa so prispele številne brzojavne čestitke.

Manifestacija v Beogradu in vse številne proslave in prireditve po vsej domovini so izražale globoko ljubezen, vdanost in veliko zahvalo tovarišu Titu za njegovo veliko delo v blagor in srečo jugoslovanskih narodov.

13. IN 14. JUNIJA VELIK MLADINSKI MITING V KOZJEM

Ena največjih osrednjih mladinskih proslav v počastitev 40. obletnice SKOJ bo 13. in 14. junija v Kozjem. Proslavo organizira komite mladine šmarske občine skupaj z zastopniki krajevnih organizacij v Kozjem. To bo osrednja svečanost mladine vzhodnega dela našega okraja v jubilejnem letu.

Priljubljeni odbor je imel v torek že četrto sejo, na kateri je bil izdelan točenjski program prireditev za oba dneva. Zborovanja se bo udeležila mladina iz vse šmarske občine in sosednjih občin, prišla pa bo tudi s Hrvaškega in sicer iz Varaždina, Pregrade, Krapine in Zagreba.

13. junija na predvečer bo v Kozjem kulturnozabavna prireditev na prostem. Takrat bodo tam že prve skupine mladine iz vrst tabornikov, krajevnih mladinskih organizacij in pripadnikov JLA. V nedeljo pa bo v Kozje prišla glavina. Računajo, da se bo v tem lepem trgu pod Veternikom zbralo na ta dan vsaj 5000 ljudi. Odbor je že pripravil nekatere važnejše stvari. Tako je že določen prostor za taborenje, za goste, ki bodo v soboto prišli brez sotorov je pripravljeno prenočišče v novi zadrúni sušilnici. Tudi športna igrišča so že pripravljena, prav tako strelišče in drugo.

Program predvideva parado mladosti, zatem krajši miting v trgu, kjer bo slavnostni govor in po njem kratek kulturni program. Po kosilu bo patrolni tek s streljanjem za mo-

ške, ženske in pionirske ekipe. Prav tako bodo v Kozjem pripadniki JLA igrali nogomet s še neznanim moštvom. Na proslavo bodo povabljeni preživeli borci 14. divizije, medtem ko bodo iz Varaždina kjer biva enota, ki nosi ime in zavstavo te junaške partizanske enote, prišli njeni mladi pripadniki. Iz Zagreba se obeta okoli 1000 mladink in mladincev, med njimi tudi kulturne in športne skupine.

Okrajni komite Ljudske mladine v Celju in odbor za proslavo 40. obletnice SKOJ vabita mladino iz Celja in vzhodnega dela našega okraja, da že zdaj prijavlja svoje udeležence, predvsem pa skupine, ki se nameravajo udeležiti športnih tekmovanj in nastopiti pri kulturnem sporedu.

Organizatorje mitinga v Kozjem vsekakor čaka še mnogo dela, zlasti še zato, ker čas naglo beži, prireditve pa bo že čez dobrih štiri najst dni.

VSAKDO NAJ SODELUJE

Nezadržno napredujejo dela v nastajajočem središču Velenja. Vsak dan prihajajo ljudje delat prostovoljno. Se malo — in zdravstveni dom, delavski klub, delavska univerza in še druge zgradbe bodo izročene svojemu namenu. V akcijo za čimprejšnjo izgradnjo teh tako koristnih ustanov bi moral prav vsakdo! Vsi Velenjčani vedo, kake

USPEŠNO DELO SVETA ZA KMETIJSTVO IN GOZDARSTVO — PRVO UVELJAVLJANJE SVETA ZA OBČO UPRAVO IN NOTRANJE ZADEVE

V sredini preteklega tedna je bila najprej skupna, zatem pa še ločeni seji zborov občinskega ljudskega odbora v Celju. Na skupni seji, ki jo je vodil predsednik Franc Rupret, je najprej o delu, problemih in nalogah sveta za kmetijstvo in gozdarstvo poročal njegov predsednik Fedor Pirkmajer. Kakor skrbno sestavljeno in zelo konkretno poročilo, ki je bilo hkrati zrcalo uspešnega dela sveta, tako je tudi razprava sprožila vrsto aktualnih problemov kmetijske proizvodnje na področju celjske občine. V tem okolišču deluje 7 kmetijskih zadrug, ki so po obsegu in moči zelo različne. Najmanjša je zadruga v Skofji vasi, največja pa celjska, ki obsega kar 2560 ha kmetijskih površin. Spričo takih razlik, se tudi problematika kmetijskega združništva pojavlja za vsako za-

drugo v svojevni luči. Medtem, ko n. pr. zadruga v Skofji vasi nima zadostnih sredstev za uspešno uveljavitev, pa se celjska kar izgublja na velikem področju. V tem je tudi iskati vzrok, da je področje Smartnega v Rožni dolini, ki spada pod celjsko zadrugo in območje Frankolovega, ki ga vključuje KZ v Vojniku, precej zastopljeno. Zaradi boljše dejavnosti kaže združiti kmetijski zadrugi v Skofji vasi in Ljubecni. Ta predlog so nato ljudski odborniki tudi sprejeli.

Vse kmetijske zadruge so zadovoljivo izpolnile plan kooperacije. V vseh panogah, razen pri lanu in uvajanju novih hmeljišč, je bilo podpisanih več pogodb, kakor je bilo pričakovati.

Precejšnje težave na področju kmetijskega združništva se kažejo v pomanjkanju kmetijsko stro-

kovnega in komercialnega kadra; zadruga tudi nimajo zadostnih in primernih skladišč, ponekod še pa prodaja reprodukcijskega materiala, odkup bi lahko izboljšali itd. Nasproti tem ugotovitvam pa je razveseljujo dejstvo, da so lansko leto vse kmetijske zadruge zaključile poslovanje z aktivno bilanco.

Razumljivo je, da sta se poročilo in razprava o kmetijskih gospodarstvih družbenega sektorja predvsem sukali okoli njihove glavne naloge, kako povečati in izboljšati proizvodnjo, da bo s tem tudi založenost celjskega trga in založenost ostalih področij, zlasti industrijskih, kar najboljše. Pri izpolnjevanju teh nalog imata glavno vlogo KG Lava in Medlog; zato tudi ogromne investicije na teh posestvih služijo izključno temu namenu. V tem cilju se bo začela še melioracija Zepine, ki bo v nekaj letih bistveno vplivala na celjski trg.

V skladu z vso problematiko in predlogi sveta so tudi ljudski od-

borniki sprejeli več sklepov, kot napotilo za nadaljnje delo sveta in zadrug ter kmetijskih gospodarstev.

Poročilo predsednika sveta za občo upravo in notranje zadeve tov. Andreja Drolleta je kritično opozorilo na dosedanje slabosti in na prvo uveljavljanje tega družbenega organa v zadnjem času. Medtem, ko ta svet od svoje ustanovitve m našel primerne delovnega področja, pa se mu zdaj pod novim vodstvom kar odpirajo problemi. In kot vse kaže, jih bo tudi uspešno reševal.

Na predlog komisije za volitve in imenovanja ter komisije za imenovanje direktorjev je bila imenovana komisija za sečna dovoljenja s tov. Brankom Prekorškom na čelu, nadalje upravni odbor Pogrebnege zavoda, ki ga bo vodil inž. Janez Ognar, upravni odbor otroškega vrta v Storah z Romanom Zapaškom kot predsednikom itd. Zraven tega je bil imenovan upravni odbor Mestnega muzeja (za predsednika Ivan Mišič), Studijske knjižnice (predsednik Miro Lužnik), Mestne ljudske knjižnice (predsednik Drago Černečič) itd. Spričo upokojitve dosedanega direktorja rudnika v Pečovniku, je bil na to mesto imenovan inž. Ivan Vrečar, dosedanji načelnik tajništva za gospodarstvo pri OLO Celje, za upravni odbor obrtnega podjetja Steklar, ki je nastalo z odcepitvijo obrtne dejavnosti od Kristalije, pa Otmar Riva. Na predlog sveta za šolstvo so ljudski odborniki s ploskanjem potrdili imenovanje Vajenske šole za razne novanje Vajenske šole za razne stroke v Celju v Vajensko šolo Borisa Kidriča.

Na ločenih sejah obeh zborov so odborniki sprejeli sklepe o spremembah odloka o občinskih takсах, nadalje o spremembi odloka o občinskem prometnem davku, ki se predvsem nanaša na znižanje stopnje davka na vino, zaradi česar bo v občinskem proračunu dohodkov nastal okoli 6 milijonov primanjkljaj itd. Ljudski odborniki so nadalje potrdili združitve pekarnar v Vojniku za mestno pekarno v Celju ter pekarnar v Zalcu z Delavskimi pekarnami v Celju. Zraven tega je bila potrjena še združitve trgovskega podjetja Center s trgovino Savico, ki se bo sčasoma preuredila v trgovino s samopostrežbo ter združitve trgovin Rio in Ložnica. Končno je bila z združitvijo veterinarskih postaj v Celju in Strmcu, ustanovljena enotna postaja za področje celjske občine. -mb

SVEČANO ODKRITJE SPOMINSKE PLOŠČE V PONIKVI PRI GROBELNEM

Zmagala je ideja, ki je vodila upornike

MINULO SOBOTO IN NEDELJO JE BILO V PONIKVI PRI GROBELNEM V OKVIRU PROSLAV V POČASTITEV 40-LETNICE KPJ IN SKOJ VELICASTNO SLAVJE, KI GA PONKOVLJANI PO DOBNEGA NISO DOZIVELI ZE DOLGO VRSTO LET. NA SOLI SO ODKRILI SPOMINSKO PLOŠČO, KJER JE BILA PRED 23 LETI V APRILU 1936. LETA USTANOVljena PRVA ORGANIZACIJA KOMUNISTIČNE PARTIJE V TEM KRAJU. PRED SOLO SE JE ZBRALO NEKAJ STO DOMACINOV, MED GOSTI PA STA BILA NAVZOCA TUDI TAKRATNA CLANA TE ORGANIZACIJE, CLANA CK ZKS TOV. BRANKO BABIČ IN DUSAN BOLE TER TOVARIS JOZE BORSTNER, KI JE TAKRAT KOT ZASTOPNIK MESTNEGA KOMITEJA IZ CELJA POMAGAL PRI USTANOVITVI TE ORGANIZACIJE. PONKOVLJANE JE OB TEJ PRILIKI OBISKAL TUDI LJUDSKI POSLANEC TOV. IVAN KOVACIČ-EFENKA.

Svečanost so v Ponikvi pričeli že v soboto zvečer, ko so v prosvetni dvorani nastopili pevski zbori iz Ponikve, Slivnice in Sentjurja. Tovariš Dušan Bole pa je v zbranim spregovoril o slavnih razvojni poti Komunistične partije, ki je kljub velikim naporom, žrtvam in preganjanju v dolgoletnih bojih zmagala in povedla naše ljudstvo v lepšo in svetlejšo bodočnost. Se posebej je tovariš Bole v svojem govoru obširno prikazal razvoj naprednega gibanja v celjskem okraju, predvsem pa obdobje okoli leta 1936, ko so tudi v Ponikvi ustanovili prvo partijsko organizacijo (prvi njen sekretar je bil sam govornik), njen vpliv na poznejše dogodke. V svojem govoru je poudaril tudi zavest Ponkvovljanov, ki so v velikem številu sodelovali v narodnoosvobodilni borbi in mnogi, med njimi tudi nekaj članov partijske organizacije na Ponikvi, darovali za svobodo svoja življenja. Del govora, v katerem je tovariš Bole prikazal razvoj naprednega gibanja pod vodstvom komunistov partijske organizacije v Ponikvi, objavljamo zaradi pomembnosti za ta predel celjskega okraja v posebnem sestavku.

Glavna in nadvse prisrčna slovesnost pa je bila v nedeljo dopoldne. Po vasi je pokalo že navsezgodaj. Ponkvovljane je že v zgodnjih jutranjih urah predramila godba na pihalu štorskih železarjev, ki je po vasi igrala budnice. Vas, ode-ta v zastave in cvetje, je bila videti v lepem nedeljskem jutru kot prerोजना.

Nekaj po osmi uri so se začeli zbirati pred šolskim poslopjem številni vaščani in gostje. Poleg predstavnikov občine in političnih forumov je bilo tudi veliko mladine in mladih iz drugih krajev. Glavni govornik je bil tovariš Dušan Bole, ki je v svojem govoru poudaril tudi zavest Ponkvovljanov, ki so v velikem številu sodelovali v narodnoosvobodilni borbi in mnogi, med njimi tudi nekaj članov partijske organizacije na Ponikvi, darovali za svobodo svoja življenja. Del govora, v katerem je tovariš Bole prikazal razvoj naprednega gibanja pod vodstvom komunistov partijske organizacije v Ponikvi, objavljamo zaradi pomembnosti za ta predel celjskega okraja v posebnem sestavku.

Glavna in nadvse prisrčna slovesnost pa je bila v nedeljo dopoldne. Po vasi je pokalo že navsezgodaj. Ponkvovljane je že v zgodnjih jutranjih urah predramila godba na pihalu štorskih železarjev, ki je po vasi igrala budnice. Vas, ode-ta v zastave in cvetje, je bila videti v lepem nedeljskem jutru kot prerोजना.

Nekaj po osmi uri so se začeli zbirati pred šolskim poslopjem številni vaščani in gostje. Poleg predstavnikov občine in političnih forumov je bilo tudi veliko mladine in mladih iz drugih krajev. Glavni govornik je bil tovariš Dušan Bole, ki je v svojem govoru poudaril tudi zavest Ponkvovljanov, ki so v velikem številu sodelovali v narodnoosvobodilni borbi in mnogi, med njimi tudi nekaj članov partijske organizacije na Ponikvi, darovali za svobodo svoja življenja. Del govora, v katerem je tovariš Bole prikazal razvoj naprednega gibanja pod vodstvom komunistov partijske organizacije v Ponikvi, objavljamo zaradi pomembnosti za ta predel celjskega okraja v posebnem sestavku.

Glavna in nadvse prisrčna slovesnost pa je bila v nedeljo dopoldne. Po vasi je pokalo že navsezgodaj. Ponkvovljane je že v zgodnjih jutranjih urah predramila godba na pihalu štorskih železarjev, ki je po vasi igrala budnice. Vas, ode-ta v zastave in cvetje, je bila videti v lepem nedeljskem jutru kot prerोजना.

mov iz Sentjurja so se zbrali pred šolo, ki je bila vsa odeta v zastave in cvetje, še trije takratni komunisti, ustanovitelji prve partijske celice v Ponikvi, tovariši Branko Babič, Dušan Bole in Jože Borstner.

Ob zvokih štorske godbe in petju možkega pevskega zbora celjske šole je pričel svečanost predsednik šentjurske občine, domačin tov. Peter Hlastec. Za njim je spregovoril tovariš Babič. V obsežnem pregledu razvojne poti KPJ je priklinal v spomin tedanje čase, boje in neuklonljivo silo delavskega gibanja proti teroru vladajočega razreda stare Jugoslavije, opisal je hemov iz Sentjurja so se zbrali pred šolo, ki je bila vsa odeta v zastave in cvetje, še trije takratni komunisti, ustanovitelji prve partijske celice v Ponikvi, tovariši Branko Babič, Dušan Bole in Jože Borstner.

Nedeljsko zborovanje mladine v Kumrovcu sodi med največje prireditve v počastitev 40. obletnice SKOJ. Poleg tega je bila svečanost združena s proslavitvijo 67. rojstnega dne predsednika Tita v njegovem rojstnem kraju.

Mladina se je začela zbirati že v soboto. To so bili v glavnem taborniki, člani počitniške zveze in skupine, ki so že zvečer nastopili v kulturnozabavnem sporedu.

Glavna svečanost je bila v nedeljo po patrolnem teku. Ta svečanost je bila združena z množičnimi nastopi pred televizijo. V programu je sodelovalo najmanj 20 skupin iz raznih krajev in tudi iz Celja.

Svečani ton prireditvi pa je dal intervju s članom Centralnega komiteja Zveze komunistov Jugoslavije Markom Beliničim, ki je za udeležence in za vso jugoslovansko televizijsko mrežo pripovedoval o svojem revolucionarnem delovanju v mladosti. Tovariš Belinič je zelo mlad stopil v revolucionarne vrste in je kot vajenec bil v šestnajstem letu že sindikalni funkcionar. Popolnoma razumljivo je, da je navzoča mladina njegovim besedam pozornost sledila, saj je imela pre sabo človeka, ki je v njihovih letih z vso predanostjo stopil na pot junaškega boja za pravice delovnega ljudstva.

Popoldne so bila športna tekmovanja v odbojki in rokometu, v ka-

terih so sodelovali tudi celjski športniki. Kumrovec sam pa je bila ta dan pravo mravljišče. Pestra množica mladih ljudi iz Hrvaškega Zagorja, Varaždina, Zagreba in iz

Slovenije je gotovo presegalo 10.000 glav.

Uspešno zborovanje je bilo dostojno obeh velikih jubilejev, za mlade udeležence same pa nepozaben dogodek.

Okoli 15.000 mladink in mladincev iz Hrvaškega Zagorja, Zagreba, Varaždina in s slovenske strani se je v nedeljo zbralo v rojstnem kraju predsednika Tita. Ker je bilo polje, kjer je bilo za prireditve vse pripravljeno, popolnoma preplavljeno, se je vsa množica zgrnila okoli osnovne šole, kjer so se odvijale vse kulturne prireditve in svečanosti.

Preboldski tekstilci za večjo storilnost

V preboldski Tekstilni tovarni so pri sestavljanju tarifnega pravilnika ubrali pravo pot. Osnovno načelo, ki jih je pri tem vodilo, je bilo — dvigniti storilnost. Zato so tudi vse postavke njihovega tarifnega pravilnika usmerjene k temu cilju.

Se preden so pristopili k sestavljanju tarifnega pravilnika, je sindikalna podružnica povedala svoje stališče glede načel, ki naj vodijo tarifno komisijo pri sestavljanju pravilnika. Tako je sindikat menil, naj bi se zvišalo število normiranih delovnih mest. To je pot k večji delovni storilnosti, ki hkrati omogoča večjemu številu delavcev večji zaslužek. Razen tega predvideva tarifni pravilnik nagrajevanje-premiranje po ekonomskih enotah na podlagi medfaznega obračuna. Zedosej so imeli v tej tovarni medfazni obračun, vendar jim le-ta ni služil za premiranje, temveč le za evidenco v posameznih obratih. Poleg tega so uvedli tudi primeren dodatek za stalnost.

Tarifni pravilnik so, se preden je bil razobesen, obravnavali obratni delavski sveti ter so bili z njim seznanjeni vsi zaposleni, saj so o njem razpravljali tudi na sindikalnem sestanku.

Ker je tovarna ena izmed najstarejših tekstilnih tovarni v državi, so stroji zastareli in izrabljeni ter je obnova tovarne več kot nujna. Rekonstrukcija pa nameravajo izvršiti v glavnem z lastnimi sredstvi. Za preboldske tekstilce je to vprašanje življenjskega pomena in tega se delavci dobro zavedajo. Zato so se že lani odpovedali dohodkov v višini dveh plač, ki so jih rajje namenili v sklad za rekonstrukcijo tovarne. Da bi čim več denarja pritekalo v ta sklad, si prizadevajo na vse načine povečati proizvodnjo. V ta namen je tudi upravniki odbor sprejel sklep, da bi naj tovarna nabavila 2 milijona metrov surovega

blaga, ki ga bodo potem sami oplemenitili. Ker je proizvodnja oplemenitnice večja od tkalnice nameravajo na ta način oplemenitnico čim bolj izkoristiti in tako povečati proizvodnjo.

V tej tovarni ne skrbijo samo za večjo produktivnost, hkrati s tem vlagajo tudi velike napore za izboljšanje delovnih in življenjskih pogojev delavcev. V obratni menzi se hrani dnevno po 300 delavcev. Za izdatno malico plačajo le 30 din. V Piranu pa ima tovarna svoj počitniški dom, kjer je oskrbnina od 100 do 180 din dnevno in se giblje sorazmerno z osebnim dohodkom delavcev. Razen menze je v tovarni še lepo urejen bife za hladna jedila in brezalkoholne pijače. Delavci imajo vedno na razpolago tudi črno kavo. V bližini tovarne so uredili tudi športni bazen, stadion in 6 ljubkih weekend hišic. Posebno skrb posvečajo tudi vzgoji delavcev. Poleg strokovnih tečajev, ki jih je letos obiskovalo preko 200 delavcev, posvečajo dosti pozornosti tečajem strokovnega izobraževanja po modernih metodah znanstvenega preučevanja.

V tem delovnem kolektivu dela delavski svet v tesni povezavi s sindikalno podružnico. Vsa prečla vprašanja rešujejo obojestransko. Člani sindikalne podružnice delajo zelo aktivno v podjetju ter sodelujejo uspešno v mnogih množičnih organizacijah. Pomanjkljivost pa je še vedno v tem, da njihovega vpliva ni čutili dovolj izven podjetja, na vasi, kjer bi bila njihova pomoč od velike koristi. B. A.

TRGOVINA JE ROKA INDUSTRIJE

KI PRODAJA POTROŠNIKU PROIZVODE — NESORAZMERN RAZVOJ JE LAHKO MOČNA ZAVORA NASEMU GOSPODARSTVU — ZLASTI V CELJU IN ZALCU ZADOLJLJIVA SKRBE LASTNIH ORGANOV ZA NAPREDEK TRGOVINE — VZGOJA KARDROV MORA TEMELJITI NA NACRTNOSTI IN TEMELJITOSTI — DOBRO ORGANIZIRANO POSREDOVANJE KMETIJSKIH IN ZIVILSKIH ARTIKLOV JE SE POSEBNO POMEMBNO

V torek je bil v Narodnem domu v Celju 7. redni letni zbor Trgovinske zbornice. Občnega zbora sta se razen delegatov in gostov predstavnikov trgovinskih zbornic iz sosednih okrajev udeležila tudi podpredsednik Okrajnega ljudskega odbora Celje Miran Cvenk in podpredsednik celjske občine Beno Krivec.

V uvodnem delu je predsednik zbornice Marjan Učakar analiziral stanje trgovskega omrežja, probleme blagovnega prometa in posebnosti iz preteklega obdobja. Osnovni namen in prizadevanja zbornice stremijo za tem, je dejal da bi postopoma odstranili zaostajanje trgovine in trgovskega omrežja za ostalimi gospodarskimi panogami. Iz leta v leto blagovni promet narašča, in je od 1954. leta do konca 1958. leta narasel kar za 57 odstotkov. Istočasno pa so prodajni prostori, skladišča in tudi pogoji trgovanja domala isti kot pred leti. Razumljivo je, da takšno stanje zaviralno vpliva na ves sistem posredovanja blaga potrošnikom, končno pa tudi hromi razvoj onih panog, ki svoje izdelke preko trgovine posredujejo potrošnikom.

V zadnjem letu je bilo v celjskem okraju precej razumevanja za potrebe trgovine. Vendar je plan investiranja spriču sprememb v finančnih določilih, ki so sklade trgovskih organizacij omejili na minimum, izvršen komaj s 54 odstotki. Zbornica si je sicer ves čas prizadevala, da se razpoložljiva sredstva najsmotrnejše uporabijo. Kljub temu pa so naloge, ki jih zastavlja perspektivni plan razvoja gospodarstva, v veliki meri neizpolnjene. Pri

tem je značilno še to, da so občinski odbori trgovini nudili različno pomoč. Tam, kjer so občine pomagale in nastopale celo kot investitorji, je stanje trgovskega omrežja neprimerno izboljšano.

Značilno za sedanjostopno trgovino na našem območju je, da je silno razdrobljena. To povzroča dokaj neljubne posledice. Zato si zbornica prizadeva, da z ustreznimi smotrnimi združitvami organizira močnejše trgovske organizacije, pri čemer bi bila možna ožja specializacija, omogočena večja rentabilnost, večja kontrola in boljša razvrstitev kadrov znotraj gospodarske organizacije. Ta pojav je najbolj pereč v manjših središčih celjskega okraja, pa tudi v samem Celju so potrebne še nekatere spremembe. Gotovo je namreč, da razdrobljenost, šibka organizacijska sposobnost manjših trgovskih obratov in razmetana obratna sredstva neugodno vplivajo tudi na založenost in izbiro.

Udeleženci so po uvodnem plenarnem delu zasedanja nadaljevali

delo v štirih komisijah. Ta sistem dela je zelo ugodno vplival na potek občnega zbora. Razprave so bile stvarne in predvsem podrobne pa osredotočene na gotove probleme brez nepotrebnega skakanja iz vprašanja na vprašanje.

Komisije so pripravile preko sto predlogov, ki so jih na drugem plenarnem delu zasedanja osvojili. Razprava v komisiji za ekonomska in finančna vprašanja je pokazala, da je v sistemu kreditiranja trgovskih organizacij še precej slabosti, ki jih bo treba postopoma odpraviti. Zlasti uместno bi bilo, da so stopnje kreditiranja trgovine na drobno ugodnejše, ker so le-te v neposrednem stiku s potrošnikom, ter tako roka vsega gospodarstva. Komisija za družbeno upravljanje in kadre je imela jasno začetno pot, ki sloni na poudarku nenehne in temeljitega dela pri izobraževanju in usposabljanju trgovskega osebja. Komisija za napredek trgovanja je med drugim temeljito analizirala probleme prometa in potrošnje kmetijskih pridelkov, zlasti pa tržne razmere glede posredovanja zelenjave in sadja potrošnikom v večjih središčih celjskega okraja. Res, da je pri tem še veliko objektivnih težav, vendar je primer, kako ta problem rešujejo v Celju, zgovoren dokaz, da je angažiranje kmetijskih posestev in naslonitev na lastno zaledje najboljše pot.

(Nadaljevanje s 1. strani)

Zmagala je ideja, ki je vodila upornike

to v šoli ogledali še razstavo, ki je prikazala razvoj narodno osvobodilnega gibanja v tem kraju. Gostje so si ogledali še Kmetijsko gospodarstvo Slom, popolne pa je bila za mladino javna radijska oddaja, ki jo je organizirala šmarska radijska postaja pod geslom »Spoznavaj svoj rojstni kraj«, nakar je sledila v prosvetni dvorani prava ljudska veselica.

Ponikva že dolgo ne pomni tako prirsne in spontane proslave, kot je bila v nedeljo. Vaščani so se za ta svečan dan pripravljali že nekaj mesecev. Hoteli so ta dogodek proslaviti, kar se da bolj dostojno. Zato so hiteli urejevat naselje. Res, mnogo truda so vložili za lepši zunanji izgled vasi, s prostovoljnimi delom pa so zgradili pešpot do postaje. V soboto je tudi prvič zasvetila električna cestna razsvetljava. Vse to so uredili vaščani sami, s svojimi prispevki in prostovoljnimi delom. Krajevni odbor jim je pripepal le najnujnejše strokovne delavce in tehnični material. Tako so marljivi Ponikvjani iz sprejetih 50 tisoč din ustvarili več kot za pol milijona dinarjev vrednosti.

Zadnja leta je tudi v Ponikvi šel razvoj naglo naprej. V vasi bodo skoraj dogradili sušilnico za hmelj, prav tako stanovanjsko poslopje za učiteljsko. Razen tega so preuredili šolo, električna razsvetljava pa je napeljana v več kot polovico naselja, v ostalih predelih pa bo zasvetila električna luč po vsej verjetnosti še v letošnjem letu. Proizvodnja v kmetijstvu se je v zadnjem času v tem izrazito kmetijskem pre-

delu dvignila bolj kot kdaj koli prej. Kmetijska zadruga je postala trden temelj, s katero se kmetovalci vedno z večjim zaupanjem povezujejo in sklepajo pogodbe o proizvodnem sodelovanju. V bližini je tudi Kmetijsko gospodarstvo Slom, ki dosega že lepe uspehe v živinoreji, sadjarstvu in hmeljarstvu. Skratka, Ponikva ima vse možnosti za nadaljnji razvoj kmetijstva, kjer je ob utrjevanju novih družbenih odnosov tudi njena bodočnost.

ma

NOV GASILSKI DOM V LOČICI PRI POLZELI

Prostovoljno gasilsko društvo Ločica pri Polzeli je preteklo nedeljo odprlo svoj nov gasilski dom. Ob 14. uri je bil sprejem društve občinske gasilske zveze Zalec, nato pa je sledila zapisnega mladincev in kraška vaja. Pozdravu gostom je sledil govor o zgodovini društva, govor o pomenu 40. obletnice KPJ in SKOJ, mimohod gasilcev, nato pa družabni večer.

Gasilskemu društvu Ločica gre vse priznanje, da so s složnim delom prišli do takega doma. Dom so si zgradili večji del člani sami — s prostovoljnimi delom in skromnimi dohodki od svojih prireditelj. Za gradnjo tega doma so od Gasilske zveze Zalec prejeli le 100.000 din — vse ostalo (dom predstavlja vrednost 3 milijonov din), pa je sad dela in truda članov-prostovoljcev. L.

POGLED PO SVETU

Ozračje okrog Zeneve je nabito z vsemi pozitivnimi in negativnimi silami, tako da prvi počasi, danes ko to pišemo, še ni nobenega zgoditka. Pesimisti, kakor vedno, trdijo, da so vsi napori zaman. Optimisti se veselijo, da na konferenci ni hladne vojne in da je ton z obeh strani »morda sprajlijs«. Ker na javnih sejah ni prišlo do nobenega napredka, so režiserji sestanka začeli misliti na tajne seje, posebno zahodni. Pa so se skesali, čes, to bo izkoristila SZ za propagando. In so se odločili samo za delovna kosila in večerje, zdaj v tej zdaj v drugi rezidenci. Taki, na videz sproščeni razgovori ob kozarcu vina pod lipo zelenoe, naj bi bili oblika moderne sodobne tajne diplomatske seje.

Hruščev je poskrbel za pogon na konferenci s pismom Eisenherjeru, da SZ sprejema predlog ZDA o nadzorstvu nad atomskimi poskusi. SZ je pripravljena prevzeti obveznosti, da pridejo na ozemlje SZ in špekcije. Prav tako bi Hruščev pristal na inšpekcijsko ekspozicij v velikih višinah. Enako pismo je poslal Hruščev tudi Macmillanu. V zvezi z vsem tem se je že govorilo o obisku Hruščeva v ZDA, če to ne bi preveč razburilo De Gaulle in Adenauerja. Konferenci je dal inšpekcijsko tudi Montgomery, ki je zapisal, da bi bil zločin, če bi Zahod ne poskušal storiti vse za mirno sožitje z Vzhodom. Hruščev pa je poskrbel tudi za ostro grajo dosedanje Zeneve: »Zahodni načrt o Nemčiji je neke vrste Nočova barka, v kateri so vse vrste živali, čiste in umazane. Noben pameten človek ne more upati v rešitev na taki podlagi. Obenem je spet pokazal muskulaturo SZ, češ SZ je z dirigiranimi izstreliki pred ZDA. »ZDA ne bodo sicer dolgo zaostajale v tem orožu, toda med tem mi ne bomo spali. Vi in vaši otroci pa lahko mirno spite, ker SZ ne bo nikoli sprožila vojne. Naše orožje je v rezervi samo v obrambne namene».

Tako je govoril Hruščev ameriškim poslovnim ljudem, ki so bili na obisku v Moskvi in to ob dejstvu, da se odpravlja na obisk v Albanijo, sovjetsko mediteransko oporišče. Amerikanci zaradi take izjave in take poti seveda ne bodo prav nič mirnejše spali. Grajo na obe strani so trezno in

pameto naslovili nemški socialni demokrati. Ne, Zeneva ne bo prinesla miru, če bo šla igra v drugem počasu po istem sistemu.

Gromiko utemeljuje svojo zamisel nemške pogodbe z naslednjimi točkami: Naredila bo konec druge svetovne vojne; omejila bo prerod nemškega militarizma, posebno pa atomsko Nemčijo; zmanjšala bo napetost v Evropi; zmanjšala bo nevarnost novega nacizma; zblížala bo obe Nemčije in osvobodila Nemčijo tujih čet.

Zahod pa izključuje pogodbo z obema Nemčijama in pravi: O mirovni pogodbi bi se morali svobodno pogajati z usenemsko vlado in to štiri veselile in usenemška vlada. Sodelovati bi morale vse države, ki so se borile zoper Nemčijo. Priznati je treba Nemcem suverenost v okviru meja, te pa je treba določiti. Nemci imajo pravico sami izbrati svojo vlado, sporazum o Nemčiji mora spoštovati človeške pravice. Nemčija mora sprejeti pogodbe, ki so bile sklenjene med zavezniški in poraženo nacistično Nemčijo, avstrijsko državno pogodbo in spoštovati listino in načela OZN. In končno naj bi Nemčija sama odločila, kateri politični ali vojaški sporazumi z Zahodom ali Vzhodom naj izgubijo veljavo.

Ce bosta obe strani vztrajali na svojih stališčih, se vlak ne bo premaknil, to je jasno. Je pa nekaj stičnih točk, o katerih bi se lahko pogovorili kljub vsemu: usenemski komite, politične in ekonomske obveznosti dveh Nemčij, odgovornost velikih držav za združitve Nemčij, deklaracija o mirnem reševanju sporov, evropska varnost, pakt o nenapadanju, prekinitve jedrskih eksplozij. Prav je imel Gromiko, ko je vprašal francoskega ministra Couve de Murville, zakaj je sploh prišel v Zenevo. Francoski zastop-

nik je namreč izjavil, da ne gre niti za mirovno pogodbo, niti za Berlin, češ saj so vse to sprožili Rusi. Nemško vprašanje pa je sprožilo druga svetovna vojna — to je jasno še vsem, razen Nemcem in Avstrijcem, sodeč po nekaterih dogodkih zadnjega časa, posebno na dnevu sudeških Nemcev. O tem smo že dovolj pisali, ponovimo vse skupaj še enkrat, s starim reklom: Volk dlako menja, narave pa ne. To bi lahko vedeli tudi Francozi.

Mimo Zeneve gre ttrdovratni prestižni spor nezadržno dalje. Pokazalo se je to ne samo z največjim odlikovanjem, ki ga zmorej ZDA in ga je na pragu smrti dobil dvoce hladne vojne Dulles, pač pa še bolj ob obisku Fidela Castra v Latinski Ameriki. Ta bi za gospodarški razvoj rabila 30 milijard dolarjev. Spričo te zahteve je SZ izjavila, da je pripravljena dati Južni Ameriki prav uso potrebno industrijsko opremo. Fidel Castro je na Kubi izvedel agrarno reformo v velikem obsegu. Istočasno je Hruščev pisal Naserju, da se v notranje zadeve ZAR ne bo vtikal, Naser pa je pozval ZDA, naj bodo v arabskih zadevah strogo nevtralne. Indija bo kljub zvezi, ki jih ima Zahod s Karacijem, dobila 250 milijonov dolarjev za izgradnjo. Mednarodna banka pa bo posredovala za rešitev najhujših vprašanj med Indijo in Pakistanom. V Aziji in Afriki pa bi se z investicijami rada vsidrila tudi Zahodna Nemčija, češ da ni obremenjena s kolonialnimi krivicami. Angleški minister se je te dni pohvalil, da je Britanska skupnost narodov vzor sožitja narodov. Komaj dva dni po tej izjavi je moral angleški guverner Ugande proglasiti Ugando za nemirno pokrajino in prepovedati črnsko nacionalno gibanje. Laž ima res kratke noge. T. O.

Štirje na visoki ravni

Kamor stopiš je sirminal

OB 40-LETNICI KPJ ★ OB 40-LETNICI KPJ ★ OB 40-LETNICI KPJ ★ OB 40-LETNICI KPJ

PRVE KALI ZA

Iz govora člana CK ZKS tovariša Dušana Boleta, ob odkritju spominske plošče v šoli na Ponikvi, kjer je bila 1936. leta ustanovljena partijska celica. Svečanost je bila 23. in 24. maja.

Del celjske partijske organizacije je bila tudi organizacija na Ponikvi, ki je bila ustanovljena aprila 1936. leta v tamkajšnjem šolskem poslopiju. Ustanovitev celice na Ponikvi je bila rezultat želje daljšega poprejšnjega delovanja, v katerem se je zgradila skupina komunistov, ki je bila sedaj kot celota priključena celjskemu mestnemu komiteju. Povezal jo je tovariš Jože Borštner, član celjske organizacije, ki se je udeležil ustanovnega sestanka. Prisotni so bili — razen mene — še tovariši Branko Babič, Stanko Korže, Saša Bole in Franček Podgoršek.

Ze leta 1932 in 1933 sem kot pristaš komunistične ideje bil v stikih s partijsko organizacijo na ljubljanski univerzi. Z njo me je povezal učitelj Martin Mencej, ki je takrat učeval v Trbovljah. Pri njemu in v Ljubljani smo dobivali tudi ilegalno literaturo, ki smo jo prebirali v krogu nekaterih simpatizerjev — mladincev. Praktično smo se udeleževali predvsem v trocilnih akcijah z ilegalnimi letaki po krajih ob železniški progi od Grobelnega do Slovenske Bistrice.

Zaradi sodelovanja pri nekem ilegalnem glasilu za trboveljske rudarje, ki so ga pripravljali ljubljanski študentje — komunisti, sem bil

Ob priliki odkritja spominske plošče preteklo nedeljo na Ponikvi je govoril tudi član CK ZKS tov. Branko Babič

1933. leta v procesu pred posebnim sodiščem za zaščito države obsojen na leto dni zapore v Sremski Mitrovici. V istem procesu je bil tudi tovariš Boris Kidrič, ki pa je bil takrat zaradi dobrega zadržanja vseh obtožencev pred sodiščem oproščen.

V Laškem so slavili dve pomembni štiridesetletnici

V Laškem so preteklo nedeljo praznovali 40-letnico ustanovitve KPJ in SKOJ ter 40-letnico ustanovitve TVD Partizan. Ob tej priliki so tudi odkrili spominsko ploščo 28 padlim borcem in žrtvam fašističnega terorja (članom TVD Partizan Laško) in razvili društveni prapor.

Izredno lep nedeljski dan je pripomogel k izrednemu razpoloženju Laščanov, ko so si to nedeljo izbrali za skupno proslavo tako pomembnih zgodovinskih dogodkov. Pred okrašenim kulturnim domom se je ob 9. uri zbrala pisana množica mladine in odraslih. Pred pročeljem doma so se razvstrili zastavonoše, desno »Goričevi slavki«, godba na pihala. Po krajšem pozdravem govoru je zastopnik Zveze borce odkril ploščo. Po občutenih zvokih pihalne godbe so se navzoči poklonili padlim, priznani mladinski zbor Julija Goriča pa je zapel pesem »Bolen mi leži«.

Sledilo je razvite društvenega prapora. Dolgoletni predsednik TVD Partizan Laško, tovariš Boris Sinigoj se je v krajšem govoru spomnil vseh umrlih članov. Zahvalil se je pokrovitelju te proslave, občinskemu komiteju ZKS Laško, odboru SZDL, občinskemu LO za veliko razumevanje, kolektivom, ki so poleg moralne vzpodbude tudi v materialnem pogledu mnogo prispevali k pestrosti teh proslav (zlasti kolektiv Pivovarne in Volne), zahvalil se je tudi darovalcem trakov za prapor, darovalcem zlatih in srebrnih žebeljčkov. Hvaležno priznanje je izrekel vodstvu osemletne šole in vrta za sodelovanje, mladinskega pevskega zboru, ki rešuje čast laških pevcev v občinskem in okrajnem merilu, zahvalil se je gasilcem, lovcem in sportnikom, ki so s svojo navzočnostjo popestrili proslavo ter vsem domačim in sosednim kolektivom, ki so prišli s prapori proslavljat pomembno obletnico.

Sekretar občinskega komiteja ZKS Ljubo Zelič je nato razvil prapor in ga izročil zastavonoši v varstvo, nakar so nanj pripeli spominske trake zastopniki množičnih organizacij in delovnih kolektivov. Z dragocenim praporom, ki vsebuje 42 zlatih in 20 srebrnih žebeljčkov (darovi podjetij, ustanov in posameznikov), so nato vsi udeleženci proslave odšli v povorki skozi mesto na telovadno igrišče za pivovarno, kjer so gledali prijateljsko tekmo med nogometaši Laškega in Pečovnika. Laščanom se je videlo, da so bili spričo praznične razpoloženja »v formi«, saj je tekma pokazalazanje kar zavidljiv rezultat 7:2 (pri mladincih pa 1:0 za Pečovnik).

Popoldan so se v zelo uspešni javni akademiji na prostem pomerili vsi oddelki Partizana v prostih vajah, vajah na orodju, lahki atletiki in rajalnih vajah.

Sekretar občinskega komiteja ZKS Ljubo Zelič je nato razvil prapor in ga izročil zastavonoši v varstvo, nakar so nanj pripeli spominske trake zastopniki množičnih organizacij in delovnih kolektivov.

Z dragocenim praporom, ki vsebuje 42 zlatih in 20 srebrnih žebeljčkov (darovi podjetij, ustanov in posameznikov), so nato vsi udeleženci proslave odšli v povorki skozi mesto na telovadno igrišče za pivovarno, kjer so gledali prijateljsko tekmo med nogometaši Laškega in Pečovnika. Laščanom se je videlo, da so bili spričo praznične razpoloženja »v formi«, saj je tekma pokazalazanje kar zavidljiv rezultat 7:2 (pri mladincih pa 1:0 za Pečovnik).

Popoldan so se v zelo uspešni javni akademiji na prostem pomerili vsi oddelki Partizana v prostih vajah, vajah na orodju, lahki atletiki in rajalnih vajah.

PRISRČNE PROSLAVE DNEVA MLADOSTI Velik praznik vajencev celjskega okraja

VAJENSKA SOLA ZA RAZNE STROKE V CELJU JE DOBILA IME PO VELIKEM REVOLUCIONARJU BORISU KIDRIČU

Učenci rudarske šole v Velenju podzdravljajo tov. Leskoška

V okviru Dneva mladosti in na čast jubilejnega leta Zveze komunistov Jugoslavije in SKOJ so v soboto tudi vajenci celjskega okraja imeli svoj velik praznik, saj so s počastitvijo 75-letnice vajenskega šolstva v celjskem okraju dali Vajenski šoli za razne stroke ob Ljubljanski cesti ime po velikem revolucionarju Borisu Kidriču. Razen vajencev iz Celja in okraja so tej slavnosti prisostvovali še pokrovi-

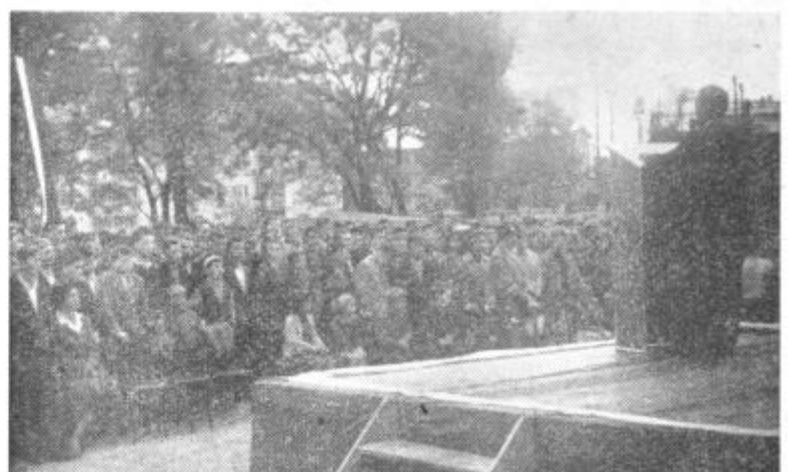
telj in član Izvršnega komiteja Centralnega komiteja Zveze komunistov Jugoslavije Franc Leskošek-Luka, nadalje Riko Jerman, Jože Jošt, Franc Rupret, Emil Klinc, Tine Orel, Franček Knafelc, Marjan Rožič, kot zastopnik CK LMS in drugi.

Veliko zborovanje vajenske mladine na dvorišču šole ob Ljubljanski cesti je v imenu odbora za proslavo 75-letnice vajenskega šolstva začel Tone Klinar, za njim pa je mladinski pevski zbor gimnazije pod vodstvom E. Kuneja in ob spremljavi godbe na pihala France Prešeren zapel Internacionalo. Tako za tem je pred mikrofonom spil tov. Jerman, ki je že na začetku govora dejal, da se tudi ta slavnost izvrša med množične proslave na čast 40-letnice ZKJ in SKOJ in daje hkrati primeren poudarek izobraževanju mladih strokovnih kadrov. V nadaljevanju govora je tov. Jerman orisal zgodovinska dejstva ob 75-letnici razvoja vajenskega šolstva v okraju. Ko je poudaril delo prvih obrtnih nadaljevalnih šol, ki so odigrale pomembno vlogo zlasti pri ohranjanju in obujanju narodne zavesti — njihovo delo namreč sovpada z germanizacijo našega življa — je analiziral še razvoj strokovnega šolstva v predprilski Jugoslaviji in stremljenja Komunistične partije za poglobljeno strokovno izpopolnjevanje mladih delavcev. — Sele zmagovito končana ljudska revolucija, je nadaljeval tov. Jerman, je ustvarila pogoje za uspešnejši razvoj strokovnega šolstva. Pospešen raz-

voj gospodarstva je zahteval tudi strokovne kadre. Mreža strokovnih šol se je širila, hkrati z njo pa se večalo tudi število predavateljev. Čeprav so bili na tem področju doseženi že veliki uspehi, pa ta proces še ni zaključen. Pred nami je namreč reforma strokovnega šolstva. Uspehi strokovnega šolstva v povojnih letih se kažejo predvsem v ustanavljanju novih šol. Tako smo dobili 4 industrijske, dve periodični šoli za kovinarje, 8 šol za razne stroke, 1 gospodinjstvo in tri kmetijske, v katerih se šola 1244 učencev. Hkrati s tem razvojem so se krepili tudi materialni pogoji, saj so bile zgrajene kar štiri nove vajenske šole, dva domova, mnoga športna igrišča itd. Istočasno s tem pa so se bistveno spremenili še družbeni odnosi do vajencev, ki so postali enakopravni člani kolektivov, dobili primerno mesto v organih upravljanja in nazadnje mož-

stivali se vsem predavateljem na teh šolah in vsem ostalim, ki sodelujejo pri vzgoji mladega strokovnega kadra k doseženim uspehom.

V imenu vajencev je nato spregovoril tov. Mirko Banič, ki je med drugim opozoril na velik praznik vajenske mladine in na dejstvo, da pomeni preimenovanje šole tudi izraz velikega zaupanja ljudske oblasti do njih. — Danes smo zelo samozavestni, je nadaljeval, ker smo vajenci. Vajenska zaščita ni samo na papirju; postala je stvarnost, vajenci pa enakopravni člani kolektivov... Nato se je zahvalil vsem, ki so pripomogli k takšnemu razvoju vajenskega šolstva. Posebno zahvalo pa je izrekel tov. Leskošku, ki se mu je hkrati zahvalil za pobudo, da bo odlejel med celjskimi vajenci vse dni podoba Borisa Kidriča. Svoj govor pa je zaključil: »Tovariš Luka, naša hvaležnost, naša ljubezen vam naj bo v povra-

Pogled na udeležence zborovanja med govorom učenca Vajenske šole tov. Mirka Baniča

nost za nadaljnje strokovno izpopolnjevanje.

V zaključnem delu svojega govora pa je tov. Jerman dejal: Ko danes praznujemo 75-letnico vajenskega šolstva, smo ponosni in srečni, da je dobila ta šola, ki jo lahko smatramo za naslednico raznih oblik strokovnega šolstva v Celju, ime po enem največjih sinov našega naroda — Borisu Kidriču.

Ko je orisal lik umrlega revolucionarja je na koncu opozoril vajence na dolžnost, ki jo imajo pri strokovnem in splošno političnem izpopolnjevanju; nazadnje pa je č-

čilo; današnji dan pa zaobljuba, da ne bomo razočarali tistih, ki nam zaupajo... »

Po razglasitvi najboljših vajencev z vseh šol celjskega okraja, je bilo še slavnostno odkritje spomenika Borisa Kidriča v avli lepe šole. Pri tej slavnosti je najprej spregovorila ravnateljica zavoda Darinka Joštova, zatem pa je spomenik odkril tov. Jerman.

Zaključni del dopoldanske svečanosti je veljal še otvoritvi razstave strokovnega šolstva v prostorih Vajenske šole Borisa Kidriča.

Množica Laščanov pri odkritju spominske plošče

Komisija za razpis delovnih mest V ZADRUŽNI HRANILNICI IN POSOJILNICI CELJE razpisuje naslednji delovni mesti

2 FINANČNA INSTRUKTORJA

Pogoji: ekonomska fakulteta ali ekonomska srednja šola s 5 let ustreznih praks v ekonomsko-finančni stroki. — Plača po Uredbi o bankah in hranilnicah. — Nastop službe takoj. — Prošnje s priloženim življenjepisom in zadnjim šolskim pričevalom je treba poslati do 30. junija 1959 na Zadržno hranilnico in posojilnico Celje, Levstikova ul. 1.

Prvi otroški vrtec stanovanjske skupnosti v Celju

Na praznik Dneva mladosti so v Celju izročili namenu tudi nov otroški vrtec, oziroma prvi vrtec, ki je bil ustanovljen v okviru stanovanjske skupnosti. Lepo in okusno opremljene prostore je vrtec dobil v novem bloku Sveta stanovanjske skupnosti ob Malgajevi ulici. Tu sta za otroke na razpolago dve sobi, v njih pa male in pisane mizice s stolčki, nežeto igračk, lutkovni oder in podobno. Zaenkrat bo vrtec delal pod upravo enake ustanove »Anice Cernejeve« ob Jurčičevi ulici.

Otvoritev vrta je bila združena z majhnim programom, pri katerem so nastopili cicibani vrta »Anice Cernejeve«. Tako je mala Janja najprej deklamirala pesem o dimnikarčku, zatem pa se je predstavljal še pevski zbor. V drugem delu slovesnosti je prvi spregovoril podpredsednik Občinskega ljudskega odbora v Celju Beno Krivec, ki je med drugim poudaril, da se z otvoritvijo tega vrta znova kaže skrb

CITAJTE CELJSKI TEDNIK

naše družbe za razbremenitev zaposlene žene in skrb za vzgojo in življenje naših najmlajših. V imenu uprave vrta in vseh otrok (okoli 40 do 50 po številu), ki so že naslednji dan napolnili svoje nove prostore, pa se je zahvalila upravnica Majda Turkova.

Lepi slovesnosti so prisostvovali še mnogi gostje, kot ljudska poslanka Vinka Simončič, predsednik sveta za šolstvo Janko Pogajnik, zastopnik Sveta in uprave stanovanjske skupnosti in drugi. -mb

Srečanje mladih železarjev na Svetini

Org. sekretar tov. Stane Divjak med govorom

Svetina je že od nekaj priljubljeno zbirališče štorskih železarjev. Letos so tradicijo starejših tovarišev prevzeli mladinci železarne, ki so v počastitev Dneva mladosti in jubilejnega leta Zveze komunistov Jugoslavije in SKOJ pripravili minulo soboto in nedeljo veliko mladinsko zborovanje. Sobotna prireditev je veljala srečanju članov mladinskih komitejev treh slovenskih železarn: Stora, Ravne in Jesenice; letem pa so se pridružili še člani občinskega komiteja v Celju. Vsi skupaj pa so pod vodstvom predsednika mladinskega komiteja štorske železarne Petra Jevšnika razpravljali o svojem delu, problemih in nalogah. V tem razgovoru so se mladinci iz Stora lahko pohvalili z živahnim delom, saj so zlasti v zadnjih mesecih opravili izredno veliko število prostovoljnih delovnih ur pri urejanju športnega stadiona ipd. Mladinska organizacija železarne vključuje trenutno 67% vseh tamošnjih mladincev. Kot so povedali, bodo težko povečali ta odstotek, saj je mladih delavcev iz Stora sorazmerno malo; več se jih vozi z vlakom, kolesi, drugi pa prihajajo na delo iz oddaljenih krajev celo peš.

Zato vse te mlade ljudi ne morejo vezati na organizirano delo v železarskem kraju. Pa še nekaj več — spričo te ugotovitve, da se veliko število mladincev vozi na delo, tudi s storilnostjo v železarni niso preveč zadovoljni. Zanimiv razgovor, v katerem so sodelovali tudi mladi ljudje iz Jesenic in Ravne, je izpopolnil še sekretar tovarniškega komiteja Zveze komunistov v Stora Ignac Korošec, ki je mladincem govoril o pomenu letošnjega praznovanja 40. obletnice ustanovitve KPJ in SKOJ.

Sobotno slavnost so zaključili v večernih urah ob tabornem ognju, kjer je *Fanika Antle* recitala Šeliškarjevo »Pismo Kerinovi materi« ter Borovo »Vrnitev«; zraven tega pa se je uspešno predstavljal še pevski zbor Metalurške industrijske šole v Stora. S pesmijo, plešanjem kola in spuščanjem raket so počasi zaključili prvi del levega mladinskega srečanja.

Nedelja jim je bila bolj naklonjena, saj je z lepim vremenom in toplim soncem prišlo tudi drugačno razpoloženje. Po tekmovanju v patrolnem teku ter streljanju so na travniku pri počitniškem domu štorskih železarjev pripravili zborovanje mladincev celjske občine. Sem

pa sta prišla prišla tudi organizacijski sekretar Okrajnega komiteja Zveze komunistov v Celju Stane Divjak ter direktor štorske železarne Andrej Svetek. Po Internacionali, ki jo je zaigrala godba na pihala Svobode, je zborovanje začel tovariš Jevšnik, za njim pa je tovariš Stane Divjak govoril o letošnji obletnici Zveze komunistov in SKOJ. Ko je orisal revolucionarno in zmagovito pot naše Partije in SKOJ, je svoj govor zaključil z željo, da naj bi se z vsemi izkušnjami tega dela in borbe seznanili mladi ljudje.

Lepo zborovanje so zaključili s proglasitvijo rezultatov tekmovanja. Tako je v patrolnem teku od Stora na Svetino zmaga ekipa mehanične delavnice v postavi: Jager, Ožek in Grmek v času 29:02, na drugo mesto se je plasirala ekipa učencev MIS s časom 30:10, na tretje pa Partizan v času 30:29.

Pri ocenjevanju strelskega tekmovanja so se med posamezniki uvrstili na najboljša mesta: Vinko Bule, Tone Rozman in Arzenšek, pri ekipah pa je bil vrstni red naslednji: Livarna I., Mehanična I., Mehanična II., Jesenice, Ekonomska srednja šola itd.

POZNEJŠO ŽETEV

V zaporih so se komunisti tiste čase šele dobro naučili, kar jim je bilo za revolucionarno delo potrebno. Iz Sremske Mitrovice sem prišel kot član Komunistične partije. Kmalu po vrnitvi smo sestavili skupino mladincev; imeli smo stike s partijsko organizacijo v Savinjski dolini, v Mariboru in Ptujju, imeli pa smo zveze tudi z Ljubljano. Zivo se še spominjam obiskov Janeza Marentiča, poznejšega člana CK Komunistične partije Slovenije, ki je bil kot inženir agronomije nekaj časa na praksi na posestvu šentjurske kmetijske šole. Prijemali smo vso potrebno ilegalno literaturo; razpolagali smo pa tudi s hrvaškimi in slovenskimi marksističnimi revijami in knjigami, ki so takrat začele izhajati legalno in večjem obsegu (revija »Književnost«, založba ENKA, Ljudska pravica itd.). Ob tej literaturi smo razpravljali in se idejno krepili.

Ker sem se kot odpuščen zapornik družil z mladino, nam seveda ni bilo lahko sestajati se pred budnimi očmi komandirja žandarmerijske postaje; najlaže je šlo pač tako, da smo se družili na sprehodih ali kar sredi vasi, na očeh vsem, če smo bili sami domači. Sestanke z ljudmi, ki so prišli od drugod, pa smo morali opravljati skrajno konspirativno in tajno.

Skupina je imela zelo hvaležno delo v takratnih težkih socialnih razmerah, ki jih je občutila najbolj

mladina. Služb ni bilo, tovarni tudi ne, obrti in kmetije pa niso dajale kruha; edini zelo pičel zaslužek se je včasih dobil samo pri redkih javnih delih ali s »krampanjem« na železnici. Ne kmečka, ne šolana mladina ni mogla nikamor. Kmečki sinovi so ostajali doma v breme staršev in premajhnemu gruntu, pehali so se za slučajnimi revnimi zaslužki, brezposelnost in brezgledna prihodnost pa sta tlačila, razjedala in tudi demoralizirala mladino.

Takšnim razmeram, ki so bile takrat značilne za večino slovenskega podeželja, smo komunisti prilagajali svoje delovanje, predvsem seveda med kmečko in dijaško mladino. Za kake večje odprte politične akcije med množico na vasi spočetka ni bilo pogojev; vztrajno, ob vsaki priliki, z razgovori in širjenjem naprednih listov smo pojasnjevali vzroke, sejali dvome in vzbujali zavesten odpor proti izkoriščevalskim režimom in krivicem za take razmere.

Največ možnosti vplivanja in tudi legalno pokritje za tako delovanje smo imeli v »Društvu kmečkih fantov in deklet«, pa tudi v sokojski telovadni organizaciji, zlasti v kulturno-prosvetnem delu te organizaciji. Preko »Društva kmečkih fantov in deklet« je hotelo vodstvo buržoazne »samostojne kmečke stranke«, ki pod Živkovičev in Jeličičevo diktaturo ni smela obstajati.

držati politične zveze s kmečko mladino in jo vzgajati v duhu te stranke, v duhu poveljevanja kmečke posesti in zraščenošči z zemljo. Toda kmečka mladina se je, v razrvanih razmerah, ki jih je na vasi povzročala trajna agrarna kriza, povečini orientirala. Mnoge teh organizacij so postale legalno oporišče za širjenje idej Komunistične partije; tudi v vodstvu, v Zvezi družtev kmečkih fantov in deklet in v njenem glasilu, so imeli močan vpliv napredni elementi, zlasti iz študentskega kluba »Njiva«. Pod vplivom komunistov so bila skoraj vsa Društva kmečkih fantov in deklet v celjski kotlini; tudi Ponikva ni bila izjema.

Kulturne prireditve, razni izleti, posebno pa tekme v raznih kmečkih delih, ki so jih prirejela društva kmečkih fantov in deklet na Ponikvi, v Dramljah, St. Jurju in soseščini, so se pogosto spremenile v pravo manifestacijo za kmečko-delavsko enotnost. Dogodilo se je, da je sresko načelstvo zabranilo prireditve. Navzile prepovedi pa smo prireditev z vsem programom izvedli do kraja, kljub nasprotovanju lokalnih režimskih veljakov in vnemi žandarmerijske komande. Tajnik društva — bil je to Stanko Korže — je bil zato obsojen na več dni policijskega zapora, kar je seveda vedel že vnaprej. Priznati moramo, da nam je bilo delo v društvu olajšano zato, ker je bil njegov predsednik, Milko Podgoršek, napredno usmerjen in je tako delo odobravjal, čeprav je dobro vedel, kdo smo in koga predstavljamo. — (Konec prihodnjič)

Telesna vzgoja in šport

Mogočni vtisi s praznika mladosti v Beogradu

Na okrašenem stadionu JLA v Beogradu smo srečali na prazniku mladosti tudi večje število mladine iz celjskega okraja, ki je pred tov. Titom in 50.000 gledalci iz Beograda prispevala svoje delovanje k mogočni manifestaciji mladosti ob rojstnem dnevu predsednika Tita.

Mladinka Stanka Goršič iz Celja je kot zadnja izmed deset in deset tisočev nosilcev števila mladosti izročila štastno palico predsedniku Titu in mu ob tej priliki v imenu stoštevico mladine v mladik čestitala k rojstnemu dnevu, k srečnemu in dolgemu življenju.

Brigadirke in brigadirji na avtostreži, ki so bili zbrani v posebni brigadi Partizana in med katerimi je bilo tudi 30 mladih zastopnikov in zastopnic iz našega okraja, je pred tov. Titom nastopila z vadbeno sestavo, ki je ponazarjala delo in življenje mladine v delovnih brigadah.

V športnem programu so nastopili tudi vrhunski atleti in atletinje Jugoslavije, med njimi tudi celjski člani državne reprezentance Stanko Lorger, Roman Lešek, Kolnik Mirko, Stanko Cajhen, Franc Naraks in Olga Sikovec. Poleg njih pa še mladi atlet Niko Suppanz. Tudi ti celjski predstavniki so se odlično odrezali. Sikovec Olga je zmagala v teku na 100 m s časom 12,5, mladi Franc Naraks je bil v teku na 1.500 m drugi s prav dobrim časom 3:55,8, Stanko Cajhen je bil v teku na 400 m peti, dočim so sprinterji Kladivarja Mirko Kolnik, Roman Lešek, Niko Suppanz in Stanko Lorger prepričljivo zmagali na 4 x 100 m pred štabema Partizana, Crvene zvezde in drugimi atletskimi klubni

iz Jugoslavije v času novega slovenskega rekorda 42,4, ki so ga izboljšali kar za 4 desetinke sekunde.

Razen brigadirjev in brigadirk so se ostali Celjani vrtili v Celje v torkelj zjutraj, vsi navdušeni nad veličastno prireditvijo Dneva mladosti in mogočnimi vtisi iz našega glavnega mesta Beograda. Vsem udeležencem veljajo tudi naše čestitke, združene z željami, da bi tudi v prihodnje ob podobnih priložnostih tako častno reprezentirali telesno vzgojo in šport našega okraja.

Otvoritev športnega igrišča v Kersnikovi ulici

Med najpomembnejše prireditve je štel telesnovzgojno prireditve TVD Partizana Celje-mesto, na kateri so sodelovala vsa partizanska društva celjske občine in AD Kladivar. Prireditve je bila povezana z izročitvijo novega teledovidisa svojemu namenu. Na prireditvi je nastopilo preko 350 mladine, ki jih je avdiodoma pozdravil tov. Janko Pogačnik, nakar so se vrstile teledovidne sestave druga za drugo. Kako se predšolski otroci vzgajajo ob smotrnem telesnovzgojnem pouku so pokazali v igranju preprostitih kol s peljem. V igrah in razmetarostih so pionirji, pionirke, mladinci in mladinke prikazali prestrast vadbe v Partizanu. Vaje spretnosti, moči, hitrosti in vztrajnosti smo videli prav tako pri vseh oddelkih na različnih nivojih. Zelo lep vtis so napravile mladinke iz Stor s prosto vadbeno sestavo

VELIČASTNE PROSLAVE DNEVA MLADOSTI V CELJSKEM OKRAJU

Mladina celjskega okraja je proslavila Dan mladosti med drugim tudi s številnimi telesnovzgojnimi in športnimi prireditvami. Akademije, nastopi, izleti in športna tekmovanja — to so bile oblike praznovanja več ali manj vseh društev Partizana, večina športnih organizacij pa je bila itak vezana na nastope športnikov na obveznih tekmovanjih. Vsem tem so se priključili še srednješolska in javnenska mladina ter pripadniki JLA.

Ljudsko kopališče v Celju odprto

V soboto bo odprto »Ljudsko kopališče« v Celju. Veliko korito bazena je prepleškano z vodoodpornim Vival lakom, tako da se po stenah in dnu ne bodo kopičile alge.

Gradbena dela za novi filter, ki bo filtriral vodo, so že v teku.

Za letošnjo sezono bodo cene za kopanje nekoliko nižje kot lani. Za otroke do 12. leta je vstopnina 10 din, za mladino do 18. leta 20 din, za vse ostale pa 40 din. Novost letošnje sezone je uvedba sezonskih vstopnic za celo sezono po sorazmerno nizkih cenah in sicer: za otroke do 12 let 800 din, za mladino do 18 let 1.200 din in za ostale 1.600 din. S to vstopnico, ki je prenosljiva, ima lastnik pravico vstopa v kopališče večkrat na dan. Vstopnice so že v prodaji, in sicer pri »Slovenija les« Celje, Zidanska ulica 15 v dopoldanskih urah, od 30. maja dalje pa pri blagajni »Ljudskega kopališča«.

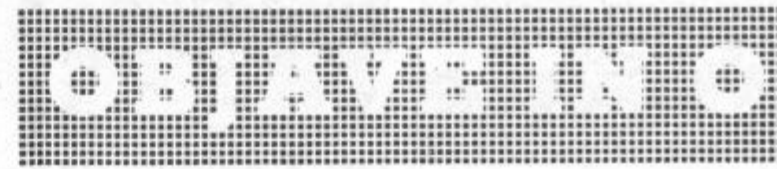
Na kopališču bo tudi letos organizirana plavalna šola za otroke, po želji pa tudi za odrasle. Starši lahko svoje otroke vpišejo od 1. junija dalje na »Ljudskem kopališču« od 17. do 19. ure, od 15. junija dalje bo pa na kopališču vsako soboto zvečer na posebej zraženem prostoru ples — igral pa bo priznani celjski orkester »Metronome«.

Nadarjeni plavec Vrhovšek Dani, član celjske reprezentance

V celjskem bazenu se kopleje prvi kopalci. V začetku so bili to v glavnem »Neptunovci«, toda počasi se jim pridružujejo tudi drugi. Sicer pa smo tudi v Savinji že videli prve junake...

Na obisku v Kumrovcu

Ob prvem nastopu so bili športniki-garači še v najboljši formi. Na startu pred Titovo rojstno hišo so se znašli odbojkaši, rokometiši, pa tudi taki, ki jim doslej še na misel ni prišlo, da bi tekli šest kilometrov daleč...

Tudi v Kumrovcu, rojstnem kraju tov. Tita, je bila vrsta športnih prireditev. V partizanskem maršu, napornem teku na 25 km, je član Kladivarja Renko v izbrani družbi najboljših 28 tekačev Jugoslavije zasedel častno 10 mesto. V tekmovalni mladini so se v patrolnem teku odlično odrezali tudi Celjani. V medmestnih srečanjih Zagreb: Celje so celj-

ski mladinci sicer doživeli velik poraz v rokometu, v odbojki pa so Zagrebčani jedva zmagali z veliko muko 3:2, ko so Celjani po prvih dveh setih že vodili z 2:0... Za presenečenje so pokorile mladinke iz Celja, ki so premagale reprezentanco Zagreba v odbojki 5:1!

Prireditve šolske mladine

Na tradicionalnem atletskem prvenstvu srednjih strokovnih šol ni bilo zadržane množičnosti. Tokrat razen steklarške šole iz Rog. Slatine ni bilo na startu nobenih ekip iz drugih vajeških in industrijskih šol. Kje so bili mladi in sposobni atleti iz vaješke šole Borisa Kidriča iz Celja, IKS, MIS Stora, vajenci iz Zaleca, Velenja, Soštanja, Slov. Konjice itd. Izgovorov, da ni bilo časa in denarja ne more biti, saj je bila prireditve na vaješki dan, vse stroške pa je kričel okraj! Tako se je lepa prireditve ob hladnem vremenu in vetru odvijala le v znamenju borb med celjskimi srednješolci in vajenci iz Rogoške Slatine. Kot je bilo pričakovati je pri mladih dincih prepričljivo zmagala gimnazija pred učiteljskim, ESS in JSK iz Rog. Slatine, pri mladinkah pa so učiteljske poskrbele za veliko presenečenje s svojo zmago nad ESS in gimnazijo.

Vaješka šola Borisa Kidriča je vzpostavila 75-letnico svojega obstoja tudi s športnimi tekmovanji — orientacijskem teku in odbojki. Nastopilo je večje število vajeških ekip iz različnih šol, najboljši pa so bili vajenci IKS in to v orientaciji in odbojki.

Tudi Stora je bilo prizorišče športnih tekmovanj vaješke mladine iz vse Slovenije. V odbojki so igrali trije ekipi, ki so v tekmovalnem delu izkazali veliko moč. Zmagali so vajenci iz elektro-gospodarske šole iz Maribora pred vaješko šolo iz Cerknega.

V Dohrni je bil na Dan mladosti turnir osemletnih šol v rokometu. Dijaki III. osnovne šole iz Celja so premagali Vojnik s 17:4, nato pa še Dobro s 15:11, Dobrna pa Vojnik s 16:8.

V Velenju so prav tako organizirali v izvedbi TVD Partizana-Rudar (televizna akademija v kino dvorani, ki je po svoji prostosti in dobrih sestavi navdušila Velenjane.

Se in še bi lahko pisali o praznovanju mladine ob njihovem prazniku. Omenili smo le prireditve, do koder je segla roka našega dopisnika.

Uspeh in neuspeh Kladivarja

Zmaga 10:0 (5:0) nad Jesenicami je odjeknila kot balzam za vse celjske ljubitelje nogometne igre. Kladivar je

Prvaki Partizana Slovenije v atletiki

Celje je bilo v nedeljo prizorišče republiškega prvenstva partizanskih društev v atletiki, ki se ga je udeležilo nad 150 tekmovalcev iz 27 društev, med njimi kar 10 društev iz celjskega okraja. Zastopniki iz celjskega okraja so kar krepko posegli po najvišjih naslovih, saj so jih osvojili kar 15! Počujemo si republiške prvake iz celjskega okraja: člani — 100 m in 110 m ovire Kovač Vili 11,8 in 16,8 (Zalec), Pilih v skoku ob palici 5,40 (Celje), Lešek s 6,99 m v daljini, Urnankar v troskoju z 12,53 m in Brodnjeh v metu kopja z 65,48 m, krogla Polovič 12,70. Mladinci — krogla Vravnik (Sentjur) 12,38 m, palica Lakner (Zal.) 5,20, 110 ovir Lešnik (Zal.) 17,0, 100 m Golner (Celje) 11,8, daljina Korajžina (Celje) 6,44 m, 1000 m Jarh (Celje) 2:41,8, višina Kokič (Celje) 175 cm, 200 m Lakner (Zal.) 45,0 in 4 x 100 m Celje-m. Mladinke — 60 m Cede (Prebold) 8,1, višina Ceter (Celje) 145 cm. Zastopniki celjskega okraja so dosegli tudi večje število drugih in tretjih mest, kar jim zagotavlja nastop na zveznem letu Partizana v Beogradu na državnem prvenstvu.

tokrat naletel na sibiška nasprotnika, ki ga je zlahka zmel v prah. Ze v prvih 15 minutah so celjski napadatelji postavili rezultat polčasa. Goli so se vrstili kot po tekočem traku — Mariniček, Hribernik, Hočvar, Hribernik in Marinek — to so bili namreč strelci, ki so v kratkih časovnih presledkih potresali mrežo Jesenjanov. Potem je zavladalo tistiže... Po odmoru pa je je nadaljevala katastrofa za goste. Zet pe padali goli po zaporedju strelcev Hribernika, Marinička, Hribernika, Hribernika in Vodeba. Kateri gol je bil najlepši? Topovski strel Vodeba ali eden izmed prelinjenih golov 5 golov Hribernika? Naj bo kakor koli! Izpukice je bil izdaten in tudi Kladivarju potreben. Če ho Hribnik proti Mariboru in Slovana uspešen — potem se ho Kladivar lahko prerinil se na višje mesto. Sicer pa ni pričakovati premaknitve s petega mesta. Najboljši je bil vsekakor Hribernik, ki je navduševal vse gledalce s svojo tehnično igro, ugajali pa so tudi drugi igralci s svojo požrtvovalnostjo in borbenostjo (Stor, Vodeb, Coklič, Marinek itd.).

Mladina Kladivarja pa je v Trbovljah proti Rudarju doživela v prvenstvenih tekmih še večjo katastrofo. Poraz z 0:12 ni nič kaj obetavjo za nadaljnjo rast Kladivarja. Na mladini stoni bodočnost vsakega društva! Ta ključaj naj služi za bolj smotran in skrbnejše delo z mladimi nogometiši...

CASOPISNI OGLAS JE NAJUSPESNEJŠA REKLAMA

Kdo bo podzvezni prvak?

Smu tik pred zaključkom podzvezne lige, na vrhu lestvice pa je nastala prava gneča, da ni mogoče predvideti novega prvaka. Presenečenje se vrstilo vsako nedeljo. Velenjčani so domi v zelo slabi igri igrali neodločeno 2:2 z Bratstvom iz Hranstnika, enema največjih kandidatov za podzveznega prvaka. Nepremagani enajstorci iz pomladanskega dela Celje in Brežice sta se v Celju razšli s tesno zmago Celja 2:1! To je bila zaslužena zmaga Celjanov, kateri so največ pripomogli Letnar, Reberšak in Artviga. Tudi nogometiši Olimpa so se vrtnili iz Hranstnika s druzgoceno zmago 7:1 nad tamkajšnjim Rudarjem. Konjčani so doma zlahka obradunali z nerobnbenimi nogometiši Kovinarja, ki že po tradiciji v drugem delu

Dobro so se odrezali tudi ostali igralci Hilda Gabelja na 100 m prosti, Pipan Marija na 100 m prsno, Tkavec Ivan na 100 m prosti, Srebotnik Peter na 100 m prsno in moška štabeta 4 x 100 m prosti (Orel, Tkalec, Vrhovšek, Goršič). Watertoplo tekma med Ljubljano in Neptunom se je končala z zmago Ljubljane s 4:0 (2:0).

Komisija za sklepanje in odpovedovanje delovnega razmerja TOVARNE ZICNIH IZDELKOV »ZICNA« CELJE razpisuje delovno mesto

ŠEFA RAČUNSKO-GOSPODARSKEGA SEKTORJA (RAČUNOVODJA) PODJETJA

Pogoji: Dovršena srednja ekonomska šola z najmanj 5 let prakse v knjigovodsko-računskih poslih. Nastop službe možen takoj ali po dogovoru. Plača po tarifnem pravilniku podjetja.

Aktivnost in problemi posredovalnice za delo v Mozirju

Posredovalnica za delo v Mozirju je v enem letu svojega obstoja obravnavala 484 oseb, ki so iskale zaposlitev. Zaposilila jih je 367, od tega kar 248 žensk. Število nezaposlenih je še vedno nad 140, med njimi nad 50 žensk. Če upoštevamo, da je med nezaposlenimi le 18 ljudi, ki prvič iščejo zaposlitev, 80 pa starejših ljudi in invalidov z zmanjšano delovno sposobnostjo in kvalificirana ženska delovna sila s poklici, ki pri nas niso iskani, potem bodo težave za zaposlitev le-teh še vedno velike. Ena od rešitev za zaposlovanje invalidov je vsekakor čimprejšnja rehabilitacija in pre-kvalifikacija invalidov. Veliko vlogo pri tem bo odigrala komisija za določitev delovnih mest in rehabilitaci- cijo, ki bo v kratkem pričela z delom.

V enem letu je posredovalnica v Mozirju izplačala nezaposlenim nad 5 milijonov din, razen tega pa še nad poldrug milijon kot prispevek socialnemu zavarovanju za nezaposlene. To so precejšnja sredstva, ki bremene družbo. Za to treba vprašujoči nezaposlenih v občini posvetiti večjo pozornost.

Tudi delu za vajenci in vključevanju mladine v uk je posredovalnica za delo posvetila posebno skrb. Letos in prihodnje leto bo možno vključiti v uk komaj 21 vajencev. Pri vključevanju so predvsem težave, ker ni dovolj učnih mest zlasti na podeželju in za žensko mladino.

Tudi število zaposlenih se hitreje dviga kot predvideva občinski družbeni plan. Zaradi tega je nevarnost, da ne bo dosežena produktivnost, saj plan predvideva porast proizvodnje predvsem z boljšo organizacijo dela in z boljšim koriščenjem obstoječih kapacitet. Komisije za sprejemanje in odpušcanje delavcev v podjetjih bodo morale bolj kot doslej paziti, da bodo zaposlovali nove delavce le tam, kjer je to ekonomsko upravičeno.

OBVESTILO

Naslove za oglase, ki so pod šifro, ne izdajamo, oziroma ne pošiljamo. Za takšne oglase vložite pisemne ponudbe.

Za ostale oglase, za katere se naslovi in informacije dajejo v upravi lista, homo pisмено od-govorjati le, če bodo priložili v svojih pisnih priložili znamko za din 50.

Sprejemanje oglasov in objav zaključimo vsako sredo ob 12. Uprava Celjskega tednika

KONCERTI

Dva javna nastopa gojencev Glasbene šole bosta v ponedeljek, 1. junija in v četrtek, 4. junija ob 18.30 v veliki dvorani Narodnega doma. Na prvem večeru nastopajo gojenci iz nižjih razredov, na drugem oni iz višjih razredov in šolski orkester. Javni nastopi gojencev so obracun dela glasbene šole pred javnostjo ter pridobivajo vsako leto na popularnosti. Posebej se opozarjamo na točen začetek prireditev. Vstopnina je 50 din za odrasle in 25 din za mladino. Spored velja kot vstopnica.

GLEDALIŠČE

SLOVENSKO LJUDSKO GLEDALIŠČE CELJE

Torek, 2. jun. ob 15 — Luigi Pirandello: OBLECITE GOLE — dijaška predstava — Gostovanje Beogradskega dramskega gledališča.

ob 20 — Tennessee Williams: OFEJ GRU V PODZEMELJE — Izven — Gostovanje Beogradskega dramskega gledališča.

Sreda, 3. jun. ob 20 — Branko Copić: DOZIVLJAJ NIKOLETINE BURSACA — Izven — Gostovanje Beogradskega dramskega gledališča.

Četrtek, 4. jun. ob 15 — Bernard Shaw: PYGMALION — dijaška predstava — Gostovanje Beogradskega dramskega gledališča.

ob 20 — John Osborne: OZRI SE V GNEVU — Izven — Gostovanje Beogradskega dramskega gledališča.

Petek, 5. jun. ob 20 — Arthur Miller: POGLED Z MOSTU — Izven — Gostovanje Beogradskega dramskega gledališča.

Opozorjamo občinstvo na gostovanje Beogradskega dramskega gledališča in vabimo, da si čimprej nabavi vstopnice za to zanimivo gostovanje. Gledališka blagajna bo odprta od četrta, 28. maja dalje od 16. do 18. ure in na dan predstave dve uri pred pričetkom.

Sobota, 6. jun. ob 15 — Shakespeare: ROMEO IN JULIJA — Zaključena predstava za prosvetne delavce celjskega okraja (Julija — Pugnjeva, Romeo — Bačko).

Nedelja, 7. junija ob 14. uri — Shakespeare: ROMEO IN JULIJA — Gostovanje v Topolšici (Julija — Perova, Romeo — Erzen).

ob 20 — Shakespeare: ROMEO IN JULIJA — Gostovanje v Soštanju (Julija — Pugnjeva, Romeo — Bačko).

KINO

KINO UNION

Ob 30. V.-2. VI. 1959 »MOZ V SIVEM«, ameriški barvni filmski maskope film.

Ob 3. VI.-6. VI. 1959 »KER TE LJUBIM«, nemški film.

KINO METROPOL

Ob 30. V.-2. VI. 1959 »OCETJE IN OTROCI«, italijanski filmski maskope film.

Ob 3. VI.-6. VI. 1959 »EDINI IZHOD«, jugoslovanski film.

LETNI KINO

Ob 29. V.-1. VI. 1959 »MIRNI CLOVEK«, ameriški barvni film.

Ob 2. VI.-4. VI. 1959 »GO'ODAR BEL-LENTREA«, ameriški barvni film.

V Kumrovec

Iz slučajnega srečanja znanec se rad rodi nepozaben večer. Tako ve marsikdo povedati. In nekaj podobnega je bilo s skupino celjske mladine, ki je v soboto odšla na

Na šolski terasi se odvija program. Prvi, Celjani so že šli čez oder, ki ga držijo v šahu televizijski snemalci. Trio s pevko je požel aplavz. Na orstvi sta dijakinji Met-

Anica Reja, Bogdan Salej in Metka Smeh: Vse o zgodovini Celja in okolice.

veliko mladinsko zborovanje v Kumrovec. Pred dobrim tednom je bila v Celju odzivec za nastopajočo v kulturnozabavnem programu, zadnje člane športskih ekip pa smo dobesedno speli iz šol ure, dve pred odhodom. Oprostite, tri ure. Tako dolgo je bilo treba čakati na kamion...

Slaba cesta, dež. Nekateri udeleženci šele v avtomobilu zvedo zakaj pravzaprav gre. V Obsoletju je mestoma cesta pod vodo. Sofer vozi po spominu...

Kumrovec kaže neprijazno plat. Se tako lep kraj je v slabem vremenu neprijazen. Večer se naglo bliža, po Kumrovcu gomazi mladih ljudi. Do večera morajo biti vsi pod streho...

V telovadnici moderne šole je kot na tekočem traku. Pred mikrofonom

ka Smeh in Anica Reja ter dijak Bogdan Salej. V njihovih glavah je vsa zgodovina Celja od ilirske naselbine, do danes. Je res vsa.

Pred mikrofonom... Vprašanja na papirju so orožje zmage — ali poraza. Poraza ni bilo, toda tudi zmaga ni bila popolna. Kdo bi pričakoval Janeza Jeretina med vprašanji? In kako lahko se je zmotiti a dve stoletji, če gre za znameniti celjski strop...

Druga skupina, ki jo je vodil mladinec Gostenčnik, se je bolje odrezala. Delavske upravljanje imajo domala v malem prstu. S šestimi točkami prednosti pred Krapinčani so se masčevali za zmago Krapine nad mladimi »zgodovinarji« iz Celja.

Med tem nekaj nepričakovanega. Patrolni tek je bil končan. Celjani

znanje. Za nagrado so se postadkali z zbirko stadkari iz Ostjeka in z njimi vsi v celjskem taborišču... Popoldan so imeli športniki-garači svoj trnjev dan. Najprej so se pomerili z Zagrebčani v odbojki. Vzporodno z njimi so tekmovali mladi navijači iz Celja. Ženska odbojkar- ska ekipa je v dveh setih zmagala nad Zagrebčankami. Domala vse so bile iz enega kluba, medtem ko so fantje pravi igrali v tem sestavu in izgubili v tesnem rezultatu. Za fante, ki so bili že izmučeni od dopoldanskega teka na 6.000 metrov in od naporene igre v odbojki, je bil petminutni oddih vse premalo, da bi se lahko uspešneje postavili po robu eni najboljših zagrebških rokometnih ekip. Če ne drugega, bili so poartvovalni in pokazali voljo, ki bi marsikomu že zdavnaj splahnela.

Naglo je bil dan mimo. Plateno mesto je izgubilo. Za njim so ostali le sledovi. Sonce je že tonilo za kozjansko pogorje, ko so se mladi udeleženci proslave iz Celja vračali po »vodni cesti« domov. V Smarju so se za kratek čas ustavili, nagodli nekaj poskočnih in se zavrteli kar na prostem. Pokazali so hoteli tamkajšnji mladini, da se niso ustrašili sobotnega dežja. Toda šmarske mladine, ki je ostala doma ni bilo blizu, da bi ji lahko povedali kako žal jim je lahko, ker niso šli v Kumrovec kakor so obljubili.

V ekipi, ki je odgovarjala na vprašanja o delavskem upravljanju, je imel glavno besedo učenec Industrijske kovinarske šole v Celju mladinec Gostenčnik

Ali bo dobil vitez »Prinz Eugen« nove vzornike?

Vitez »Prinz Eugen Savojski« (1663—1713), peti sin grofa Eugena Savojskega je storil stari Avstro-Ogrski državi velike usluge. Izkazal se je kot dober vojskovodja v bojih proti Turkom. V znak hvaležnosti so mu na Dunaju zgradili spomenik, ki naj bi bil istočasno tudi simbol zmag na jugovzhodu. Nekdanji »Burgplatz«, kjer je poleg Eugenovega spomenika še spomenik »Erzherzoga Karla«, so preimenovali v »Heidenplatz« — Trg junakov.

Dogodki, ki so se odigrali v največjem času na »Heidenplatzu« pa nam kažejo, da na Dunaju »Burgplatz« niso zaman preimenovali v »Heidenplatz«. Od tu naj bi izišli tudi bodoči »junaki«. Izgleda, da so trg določili za mesto, od koder naj bi oznanjali bodoče pohode, vitez »Prinz Eugen« pa naj bi bil vzornik tako imenovanih junških dejanj. Ko je Hitler leta 1938 z aneksijo Avstrije naznanil svoj pohod proti vzhodu, odnosno jugovzhodu je na »Heidenplatzu« zbral več tisočglavo množico. Tedaj so se na dunajskem trgu zbirali ne samo Nemci in Avstrijci, temveč tudi predstavniki folksdojčerstve jugovzhodnih dežel. Manifestirali so svojo rasistično prvirjenost germanski rasi in Hitlerjevim zahtevam za življenjski prostor. Nenadoma je zadonela pesem »Prinz Eugen Lied«. V leđanjih razmerah je vsak folksdojčerstvo iz Jugoslavije vedel kaj pomeni pesem... »Plemeniti vitez Prinz Eugen bo carju povrnil mesto in trdnjavo Beograd...« Niso minili tri leta po tem dogodku in že se je izpolnila želja, ki jo so gojili pred spomenikom Prinz Eugena. Nemci so zasedli Beograd in mnoge kraje, ki so bili nekoč pod Avstro-Ogrsko. Folksdojčerstvi, ki so leta 1938 prisegli pred spomenikom na Dunaju, so leta 1941 izvršili svoje obljube. Postali so zvesti pomočniki nacističnega zasužnjevalnega aparata. Dežele, v katere so prišli pred dobrimi 150 leti (Banat, Bačka...) so smatrali za svoje in pričeli z vso brutalnostjo zatirati domače slovansko prebivalstvo. Ustanovili so folksdojčerstvo SS divizijo in jo imenovali po vojskovodji »Prinz Eugene«. Ravno 7 SS »Prinz Eugene« divizija, v kateri so bili sami folksdojčerstvi, ki so poznali domače razmere v Jugoslaviji, je

Zbrane množice na »Heidenplatzu« v času Hitlerja

prizadejala našim narodom največ gorja. Na najbolj brutalen način so si hoteli pridobiti življenjski prostor za »visjo raso«, zato niso štediti z življenji slovanskega prebivalstva. Folksdojčerstvi kot vodje in upravitelji uničevalnih taborišč (»Sajmiste«, »Banjica«, Beckerek) so hoteli z množičnim uničevanjem domačega prebivalstva doseči boljše biološko razmerje v korist germanske rase.

Razumljivo je torej, da so se naši narodi morali zagurati za bodočnost, da se ne bi več ponovili takšni primeri. Zato ni slučaj, da je AVNOJ izdal odlok (čl. 1 toč. 2), kako je ravnati s petokolonaskimi folksdojčerstvi. Ko se je končala voj-

na, so okupatorjevi pomočniki skupaj s tujo soldatesko morali zapustiti naše kraje.

17. maj 1959 — Dunaj »Heidenplatz«. Folksdojčerstvi iz domače srednje in jugovzhodne Evrope so se zopet zbrali pri spomeniku »Prinz Eugene«. Zopet je bilo zbranih več stotisoč rasistov. Govornik tokrat ni bil Hitler, temveč novi ljudje. Ugotovili so, da se je petokolonaskim, ki so jih svobodni narodi poglani preko svojega praga, zgodila krivica. Helmer in Drimel sta analizirala usodo banatskih folksdojčerstev, ki so bili »po krivic« izseljeni. Govorniki na »Heidenplatzu« so hoteli dokazovati, da pete kolone sploh ni bilo? Čudna so ta pojmovanja, zlasti sedaj po razpadu Tretjega rajha, ko so znane marsikatere tajnosti in pekleniške načrti. Za naše narode je zlasti še težko dejstvo, da smo morali zaradi izdaj folksdojčerstvih petokolonaskih plačati visok krvni davek. Ni mogoče preko noči pozabiti posledic divljanja 7 SS divizije »Prinz Eugene«. Dobro vemo kako so folksdojčerstvi izpolnjevali direktive komandanta Prinz Eugene divizije Otta Kumma. Kako so se vdinjali general-lajtnantu policije Augustu Meysznerju doma iz Grada. Jugoslovanski narodi nimajo zama ohranjenega Meysznerjevega tajnega akta, kjer tolači množično novačenje folksdojčerstev v nacistično policijsko službo. Iz tega akta je razvidna tudi vloga vodje folksdojčerstev v Jugoslaviji dr. Sepp Janka, kako je množično vključeval folksdojčerstve v zatiralski zasedbeni aparat.

Po vsem tem kar se je zgodilo med zadnjo vojno so folksdojčerstvi pokazali, da niso vredni, da bi živeli med nami. Zaradi rasne nestrpnosti, so se pač morali vrniti, od koder so prišli njihovi predniki. Zrtve njihovega napada so bili naši narodi, kar je obsodila že vsa svetovna javnost. Zato želimo, da bi spomenik Prinz Eugena ostal le muzealna vrednost, da bi »Heidenplatz« ne bil pričr množičnih revanšističnih zborovanj; 7. SS »Prinz Eugene« divizija pa zadnja napadalna divizija. JIT.

ROČNE GRANATE IZ SREDNJEGA VEKA

Nedavno so v Nemčiji otroci našli šest starih, zelo čudnih glinastih posod. Te posode so izgledale kot za moško pest velike trebušaste vaze za rože z zelo ozkim grlom. Strokovnjaki so si najdbo ogledali in ugotovili, da gre za srednjeveške ročne granate. V notranjosti te glinaste posode so našli smodnik, skozi grlo ozke odprtine so napeljali vžgalno vrvico in jo prižgali trenutno pred uporabo. Zgodovinarji trdijo, da so te granate iz časov vojn pod nemškimi cesarjem Maksimilijanom (1493 do 1519).

Najdišče je za ironijo blizu baze vojskih sil zahodne vojaške zveze, kjer štrlijo pod nebo grozno tele-dirigirane rakete, ki zmorejo v najkrajšem času doseči in razdejati vsako točko na polobli. Nekaj nad pet sto let časovne razlike. In kak silovit napredek v metodah in tehniki pobiranja...

Naša reportaža

postavljajo nove in nove skupine. Tudi Celjani. Gimnazijski oktet, trio trgovske šole, kvintet »Mladi Celjani«, pevke solistke. Zbirja je že utrujena od samih lepih melodij in ritmov...

Zunaj na razmočenem travniku raste mesto platnenih streh. K sreči imajo Celjani več šotorov kot je potrebno, da lahko položijo po enega na tla. Z nočjo so pripeljali tudi slamo. Dež rahlo rosi. Prireditev ob tabornem ognju se je izjalovila. Prestavili so jo v doozano. Idila je odpadla, program pa je pester in zanimiv.

Noč v šotorih je bila prekratka. Vedno je nekaj ljudi, ki ne morejo praveč v šotore, zjutraj pa veliko takih, ki ne zdržijo pod platnom, ko napači dan.

Jutro je zabrisalo vse neveselne dogodke prejšnjega dne. Posijalo je sonce. V taborišču se zmeda. Člani kulturnih skupin so na trnju. Na terasi stojijo tri televizijske kamere kot grozeči roboti... Sportniki kombinirajo, kdo naj gre v ekipo za patrolni tek. Ljudi ni. Vseh sportnikov je za dobro rokometno moštvo in za žensko odbojkarstvo vrsto. Na programu pa je patrolni tek, nastop moške in ženske odbojkarke ekipe in rokometnega moštva. Nasporniki so Zagrebčani. V Celju pa je ostalo toliko sposobnih sportnikov, improvizirana skupina v Kumrovcu pa naj brani celjske barve. Prirediteljem tega ni mogoče dopovedati. Izvenelo bi kot jalov izgovor...

Naposed sta dve moški ekipi na startu pred Titovo rojstno hišo. Samo da je zadoščeno obljubi...

Med celjskimi šotori ni bilo dolgočasje. Kvintet »Mladi Celjani« je dva dni dokazoval, da pregovor o »muzikantih-zabušanti« premore tudi izjemo...

Obisk iz dežele vzhajajočega sonca

NOVINARSKI POMENEK Z JOSIKO KAJINO

Srečanje z Japonko in še s poliklo kolegice hkrati ni vsakdanji dogodek v kraju, kakršen je Celje. Kaj je potem čudnega, če ob taki priliki pridejo človeku čez usta najrazličnejša vprašanja. Japonka je sicer zelo publicirana dežela, pa vendar je za nas tako srečanje in razgovor nekaj takega, kot če bi govoril s človekom, ki je videl drugo stran lune; vsi vemo, da je podobna tej, ki jo tako pogosto vidimo, pa smo vendarle radovedni.

— Evropejci pogosto preveč razgibate domišljijo, kadar je govora o moji domovini, — je povzela simpatična Josiko Kajino, sodelavka enega največjih tokijskih listov, ki nosi ime »Yomi Uri Shimburn«. V Jugoslavijo je prišla kot novinarka, predavateljica in turist. Na povabilo celjskega esperantističnega društva je prišla tudi v naše mesto, kjer se je srečala z novinarji »Dela«, »Večera« in našega lista. Jasno je, da smo se počutili drobne ob sporočilu, da pripada časnikar-ski hiši, katere tri sto novinarjev te- ši željo po novicah šestim milijonom bralcev. Mimogrede vas spominimo, da je Japonka prva na svetu

v pogledu naklad časnikov in števila bralcev. Vsaka povprečna japonska družina je naročena vsaj na tri časopise.

Ceravno nam ni neznan, da je Japonka najbolj razvita industrijska dežela azijskega kontinenta, imamo, tako izgleda, vse preveč pred očmi nekam misteriozno deželo. Moderno oblečena, več jezikov govoreča in prikupna Josiko je seveda bila pravo nasprotje kake zasanjane in trpeče Madame Butterfly. Ko smo zvedeli še to, da Josiko ne pripada nobeni veri, smo se lahko prepričali, da imamo pred sabo predstavnico moderne japonske generacije.

— Če že hočete vsaj približno primerjavo z našo deželo, je pojasnjevala Josiko, potem vzemite za primer neko vaše veliko mesto in ga vzporedite s kakim zaostalim krajem. V Tokiu, Osaki in drugih vелеmestih boste komaj kdaj srečali Japonko v narodni nošnji. Na kmelih je tega več. Tam so ljudje v svojih navadah še konservativnejši... —

Nadalje je prijazna Japonka pripovedovala, da je njena domovina že zdavnaj navezala stike z deželami zahodne civilizacije in da civilizacijski progres na Japonskem ni nekaj novega, kar bi pospešili šele Amerikanci po okupaciji Japonske. Vse večja naseljenost Japonskega otčija je od Japoncev terjala, da so prevzeli izkušnje ostalih narodov na svetu ter se s tem prilagodili tudi njihovim življenjskim navadam. Dandanes se podeželsko in mestno, torej industrijsko, prebivalstvo deli na polovico. Potem kakem je popolnoma nemogoče, da dežela s tako razvito industrijo ne more ždeli v idilični konservativnosti in kulturni zaostalosti.

Zanimali so nas kitajsko-japonski odnosi. Ne toliko s stališča oficialne politike obeh vlad, kolikor z gledišča obeh ljudstev v najširšem pomenu besede.

Odgovor je bil po svoje presenetljiv. Japonci se predvsem ne prištevajo k isti rasi skupini, kot jih pogosto mi Evropejci tlačimo v en koš. Iz Kitajske je Japonka dobila tošletno kulturo, ki pa se je na Kitajskem v preteklih stoletjih za-

ustavljala na stopnjo mirovanja. Preko Kitajske je iz Indije na otočje prišel tudi budizem. Ker pa je Japonska pomorska dežela s tesnimi stiki z ostalim svetom, je Japonska v zadnjih desetletjih hitro napredovala. Japonce presenečajo

nadaljevanjem atomskega oboroževanja ne more spoprijazniti.

Ker je Josikino področje ravno sociala, smo se zanimali tudi za socialne razmere na Japonskem. Povedala je, da je po vojni pod vlado socialistov socialno vprašanje močno izboljšano. Sicer se ni do kraja izvedena agrarna reforma, vendar izboljšanje življenja kmečkega prebivalstva se odraža tudi v življenjskem nivoju mestnih ljudi in delavcev.

Ker je Josiko zvečer predavala o Japonski pri celjski Ljudski univerzi, o šegah, načinu življenja, narodni kulturi, etnografiji in podobnem nismo zastavljali vprašanj...

In če bi jih? Zavrteli bi se na ploščadi brskanja za idilo, zašli bi na pogovore o njihovih svetlih, preprostitih in čistih domovih, o čudovitih parkih, o drevoredih japonskih češenj, o zavihanih ostrušjih, pestrih kimonih in podobnem. Temu smo se raje izognili, da bi spet ne zaslužili primerjave z italijanskim skladateljem Puccinijem, ki je opero o Madame Butterfly napisal pred sto petdesetimi leti na osnovi čiste fantazije, kajti Japonske ni nikoli videl.

Za konec še o »incidentu« z japonsko zastavo. Josiko je bila začudena, ko je v esperantskem klubu našla japonsko vojaško zastavo. Tako smo po nedolžnem padli »pod sum militarizma«, ker je bil na belem polju našit simbol rdečega sonca z žarki, medtem ko državna zastava simbolizira sonce le z ognjenordečo kroglo na belem polju. Torej tudi v tem pogledu poučen obisk hčerke iz dežele vzhajajočega sonca... c.k.

Takole se podpisuje Josiko Kajino po japonsko...

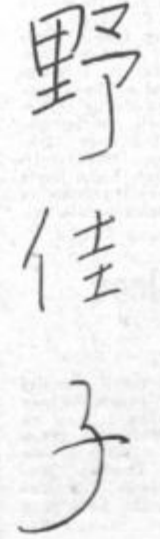

To je Josiko Kajino, ki je dva dni bivala med nami. Kdo bi je po sajastičnih laseh, po dveh vrstah kot biser belih zob in po nekoliko rumenkasti gladki polti ne spoznal, da ni »naše gore liste«...

sedanjih naporih Kitajcev za hitrim napredkom.

Josiko Kajino se predvsem zanima za socialna vprašanja in o teh stvarih v svojem listu tudi piše. Zanimajo jo tudi ženska vprašanja, kajti emancipacija žena na Japonskem je v polnem razmahu.

Zanimivo je bilo njeno pripovedovanje o splošno ljudskem odporu proti atomskim poizkusom. Japonci imajo pač najbolj neveselne izkušnje iz vojne ter spričo poskusov na Tihem oceanu tudi po vojni. Narod, ki je doživel tako katastrofo, se z

Takole se podpisuje Josiko Kajino po japonsko...